

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

27 Δεκεμβρίου 2017 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ | Αρ. Φύλλου **417**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 26404

Επανακαθορισμός οριογραμμής παλαιού αιγιαλού στη θέση «Δασάκι-Κρυονέρι» της Δ.Κ. Ιερισσού του Δήμου Αριστοτέλη της Π. Ε. Χαλκιδικής, μπροστά από ακίνητο φερόμενο ως ιδιοκτησία Ι. Σωσσίδου κ.λπ.».

Ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν.2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 285/Α' /19-12-2001) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και ειδικότερα του άρθρου 7Α.

2. Τις διατάξεις του τετάρτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 1 και της παρ. 6 του ιδίου άρθρου του ν.2503/1997 (ΦΕΚ 107/Α') «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις».

3. Τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15/Α΄/28-1-2004) «Μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής - αντικειμενοποίηση του φορολογικού ελέγχου και άλλες διατάξεις».

4. Τη με αρ. 1063649/790/Α0006/3-8-2004 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «περί καταγραφής και κωδικοποίησης των αρμοδιοτήτων σε θέματα του Υπουργείου Οικονομικών που περιέρχονται στους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών».

5. Τις διατάξεις του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α΄/7-6-2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης».

6. Τις διατάξεις του π.δ. 142/23-12-2010 (ΦΕΚ 235/ Α΄/27-12-2010) «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης».

7. Τις διατάξεις των άρθρων 28 και 28Α του ν. 4325/2015 (ΦΕΚ 47/Α΄/2015), καθώς και την υπ' αριθμ. πρωτ. 14138/15-05-2017 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών (ΦΕΚ 250/Υ.Ο.Δ.Δ./26-05-2017-ΑΔΑ:ΩΩ09465ΧΘ7-ΗΜΞ) για το διορισμό του Συντονιστή.

8. Την αριθ. 35748/30-05-2017 (ΦΕΚ 1971/τ. Β΄/ 07-06-2017) απόφαση Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης, για την ανάθεση άσκησης αρμοδιοτήτων σε οργανικές μονάδες της Α.Δ.Μ.-Θ. και την παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής πράξεων και εγγράφων «Με εντολή Συντονιστή».

9. Τη με αρ.1051494/4782/Β0010/19-06-2001 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Καθορισμός των ορίων αιγιαλού, και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση "Δασάκι και Κρυονέρι" Στρατονίκης του Δήμου Σταγείρων -Ακάνθου» (ΦΕΚ 559/Δ΄/2001).

10. Την από 25.07.2016 έκθεση της επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού που αφορά τον επανακαθορισμό των ορίων του παλαιού αιγιαλού στη θέση «Δασάκι-Κρυονέρι» της Δημοτικής Κοινότητας Ιερισσού του Δήμου Αριστοτέλη, μπροστά από ακίνητο φερόμενο ως ιδιοκτησία Ιωάννας Σωσσίδου κ.λπ.

11. Τον έγχρωμο ορθοφωτοχάρτη της περιοχής κλίμακας 1:500, σε μία (1) πινακίδα που θεωρήθηκε στις 25-07-2016 από τον Θεόδωρο-Αριστείδη Τασούλα, Πολιτικό Μηχανικό, Προϊστάμενο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Μακεδονίας -Θράκης.

12. Το με Α.Π. 16482/19-09-2017 έγγραφο του Αυτοτελούς Γραφείου Χαλκιδικής της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Μακεδονίας-Θράκης με το οποίο διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας ο σχετικός φάκελος, αποφασίζουμε:

Επικυρώνουμε την από 25.07.2016 Έκθεση της κατά το άρθρο 3 του ν. 2971/2001 αρμόδιας Επιτροπής, για τον επανακαθορισμό των ορίων του παλαιού αιγιαλού στη θέση «Δασάκι-Κρυονέρι» της Δημοτικής Κοινότητας Ιερισσού του Δήμου Αριστοτέλη, μπροστά από ακίνητο φερόμενο ως ιδιοκτησία Ιωάννας Σωσσίδου κ.λπ. καθώς και τον έγχρωμο ορθοφωτοχάρτη της περιοχής κλίμακας 1:500, που θεωρήθηκε στις 25-07-2016 από τον Θεόδωρο-Αριστείδη Τασούλα, Πολιτικό Μηχανικό, Προϊστάμενο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Μακεδονίας - Θράκης και επί του οποίου η επιτροπή:

Επανακαθορίζει την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού με συνεχή πολυγωνική γραμμή μπλε χρώματος και κορυφές: 29'', 29''α, 29''β, 25, 29''γ, 29''δ, 31''.

Οι οριογραμμές του αιγιαλού (κόκκινη) και της παραλίας (κίτρινη), παραμένουν αμετάβλητες, όπως αρχικά καθορίσθηκαν με την υπ' αριθμό 1051494/4782/ Β0010/19-06-2001 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 559/Δ 72001).

Η απόφαση αυτή με την έκθεση της επιτροπής και το τοπογραφικό διάγραμμα να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Πολύγυρος, 14 Νοεμβρίου 2017

Με εντολή Γενικού Γραμματέα
Αποκεντρωμένης Διοίκησης
Ο Προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης
ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ
Της επιτροπής καθορισμού
αιγιαλού - παραλίας.
(Άρθρο 3 παρ. 1 και άρθρο 4
παρ. 3 ν. 2971/2001).

ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΗ "ΔΑΣΑΚΙ - ΚΡΥΟΝΕΡΙ" ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ Π.Ε. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΟ ΦΕΡΟΜΕΝΟ ΩΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΩΣΣΙΔΟΥ Κ.ΛΠ.

Πολύγυρος 25-07-2016

Η επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001 (Φ.Ε.Κ. Δ' 285/19-12-2001), περί καθορισμού των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, η οποία ορίσθηκε με την υπ' αριθ. 16248/29-7-2015 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης, αποτελούμενη από τους παρακάτω υπογράφοντες:

1. Αριστείδη - Θεόδωρο Τασούλα, αναπληρωτή προϊστάμενο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Μακεδονίας - Θράκης, πρόεδρο,

2. Ευστάθιο Χατζόπουλο, αγρονόμο - τοπογράφο μηχανικό, υπάλληλο του Αυτοτελούς Γραφείου Χαλκιδικής, της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Μακεδονίας - Θράκης, μέλος,

3. Ευθύμιο Πέτρου , Πλωτάρχη Λ.Σ., αναπληρωτή του Λιμενάρχη Ιερισσού, μέλος,

4. Δημήτριο Ξωνίκη, πολιτικό μηχανικό Τ.Ε., προϊστάμενο της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Αριστοτέλη, Π.Ε.Χαλκιδικής, μέλος.

(Ο διευθυντής της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κεντρικής Μακεδονίας, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης, (Α.Δ. Μ.-Θ.), μέλος της επιτροπής, απουσίασε).

συνεδρίασε στα γραφεία της Κτηματικής Υπηρεσίας Χαλκιδικής την 25-07-2016, μετά την υπ' αριθ. 11963/14-07-2016 πρόσκληση του προέδρου της, και αφού έλαβε υπόψη της:

1. Την από 6-9-2010 αίτηση της Ιωάννας Σωσσίδου, για επανακαθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού λόγω σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό στη θέση «Δαάκι - Κρυονέρι» Ιερισσού, μπροστά από έκταση φερόμενη ως ιδιοκτησία της.

2. Την υπ αριθ. 1051494/4782/Β0010/19-06-2001 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, με την οποία καθορίστηκαν οι οριογραμμές αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, στη θέση: «Δασάκι - Κρυονέρι» Ιερισσού (ΦΕΚ 559 Δ' 2001) και το τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:500, που τη συνοδεύει (ειδικότερα την πινακίδα με αριθμό σχεδίου 13).

3. Το υπ αριθ. 544.5/3/99/19-1-1999 έγγραφο της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού/Δ/νσης Μελετών, προς την Κτηματική Υπηρεσία Χαλκιδικής, με τα συνημμένα φ/α αποσπάσματα αεροφωτογραφιών των ετών 1945 και 1989.

4. Τους έγχρωμους ορθοφωτοχάρτες ακριβείας ("υπόβαθρα"), κλίμακας τουλάχιστο 1:1000, φωτοληψίας των ετών 2008 - 2009, που απεικονίζουν παράκτια ζώνη εύρους τουλάχιστο 300 μέτρων από την ακτή, οι οποίοι παρήχθησαν για την εταιρεία Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση Α.Ε. και είναι εξαρτημένοι από το Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ'87), καθώς και την τεχνική έκθεση που τους συνοδεύει.

5. Την από Αυγούστου 2010 τεχνική έκθεση φωτοερμηνείας/φωτογραμμετρικής απόδοσης αγροκτήματος επί ορθοφωτοχαρτών - παλαιός αιγιαλός, της εταιρείας «ΥΛΩΡΙΚΗ Ε.Ε.» που υπογράφεται από τον δασολόγο Φ. Φασούλα, η οποία συντάχθηκε μετά από ανάθεση των α) Ιωάννας Σωσσίδου, β) Κωνσταντίνου Τζελέπη - Σωσσίδη και γ) Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη και για λογαριασμό τους.

6. Τα από Αυγούστου 2010 τοπογραφικά διαγράμματα α) Το με αριθμό σχεδίου «1» και θέμα Τοπογραφικό διάγραμμα επί ορθοφωτοχάρτη έτους 1945 και β) Το με αριθμό σχεδίου «2» και θέμα Τοπογραφικό διάγραμμα επί ορθοφωτοχάρτη έτους 1960, της εταιρείας «ΥΛΩΡΙΚΗ Ε.Ε.» που συνοδεύουν την παραπάνω από Αυγούστου 2010 τεχνική έκθεση φωτοερμηνείας της ίδιας εταιρείας.

7. Την από Ιουνίου 2015 μελέτη - ερευνητικό έργο 92.227 της επιτροπής ερευνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με τίτλο «Διερεύνηση ορίων παλαιού αιγιαλού στη θέση Τρανό Λιβάδι - Κάμπος Ιερισσού Χαλκιδικής», που συντάχθηκε, μετά από την 20-4-2015 ανάθεση της Ιωάννας Σωσσίδου, από επιστημονική ομάδα καθηγητών του Α.Π.Θ. και συγκεκριμένα από τους: Κωνσταντίνο Βουβαλίδη αναπληρωτή καθηγητή γεωλογίας - φυσικής και περιβαλλοντικής γεωγραφίας, ειδικό επιστήμονα σε γεωμορφολογία και παλαιογεωγραφία, Γεώργιο Συρίδη, αναπληρωτή καθηγητή γεωλογίας, ειδικό επιστήμονα σε παλαιοντολογία και στρωματογραφία, Σπυρίδωνα Παυλίδη, καθηγητή γεωλογίας, ειδικό επιστήμονα σε γεωλογία και μορφοτεκτονική και Καλλιόπη Κολιαδήμου, ΕΔΙΠ γεωλογίας, ειδικό επιστήμονα σε ιζηματολογία. Η εν λόγω μελέτη συνοδεύει την από 17-07-2015 αίτηση των α) Ιωάννας Σωσσίδου, β) Κωνσταντίνου Τζελέπη - Σωσσίδη και γ) Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη, προς την Κτηματική Υπηρεσία Χαλκιδικής, που είναι σχετική (συμπληρωματική) της από 6-9-2010 αίτησης της Ιωάννας Σωσσίδου.

8. Το από 14-4-1915 έγγραφο της Ιωάννας Σωσσίδου προς την Κτηματική Υπηρεσία, με το οποίο ενημέρωνε ότι στις 17-4-2015 θα εκτελεσθούν εργασίες διερεύνησης παλαιού αιγιαλού, στο πλαίσιο της εκπόνησης της παραπάνω μελέτης του Α.Π.Θ.

9. Το από Ιουνίου 2015 τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:500, του Ιωάννη Χρυσούλη, τοπογράφου μηχανικού Τ.Ε., το οποίο συνοδεύει την ως άνω από

17-07-2015 αίτηση των α) Ιωάννας Σωσσίδου, β) Κωνσταντίνου Τζελέπη - Σωσσίδη και γ) Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη.

10. Το από 06-10-2010 έγγραφο της AKTIUS/Δικηγόροι και Νομικοί Σύμβουλοι, το οποίο υπογράφεται από τον δικηγόρο Ηλία Τομπαΐδη, προς την Κτηματική Υπηρεσία Χαλκιδικής, με θέμα «Αφορά: Αποδεικτικά έγγραφα για αίτημα επανακαθορισμού αιγιαλού». Με το έγγραφο υποβλήθηκαν μεταξύ άλλων και τα παρακάτω έγγραφα τα οποία επίσης έλαβε υπόψη της η επιτροπή.

α) Το υπ' αριθμ. 2053/1974 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ιερισσού Χαλκιδικής Αικατερίνης Μόρτζου - Πολίτου,

β) Το υπ' αριθμ. 856/1977 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ιερισσού Χαλκιδικής Βιργινίας Χασάπη, με το συνημμένο σ' αυτό τοπογραφικό διάγραμμα του τοπογράφου μηχανικού Πέτρου Σύρμου.

γ) Το υπ' αριθμ. 10445/1980 συμβόλαιο δωρεάς του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Αριστείδη Κατσικέα.

δ) Το υπ' αριθμ. 2840/1993 συμβόλαιο δωρεάς ψιλής κυριότητας της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου.

ε) Το υπ' αριθμ. 2841/1993 συμβόλαιο γονικής παροχής ψιλής κυριότητας της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου.

στ) Το υπ' αριθμ. 2842/1993 συμβόλαιο γονικής παροχής ψιλής κυριότητας της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου.

ζ) Το υπ' αριθμ. 6270/2001 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου.

η) Η υπ' αριθμ. 21/1991 Άδεια οικοδομής της Νομαρχίας Χαλκιδικής, με το συνοδεύον αυτήν τοπογραφικό σκαρίφημα.

θ) Βεβαιώσεις του Δασαρχείου Αρναίας με αριθμούς πρωτοκόλλου 962/1973 και 2453/1974.

11. Την με αριθμό 9951 από 07-01-2011 ένορκη βεβαίωση - κατάθεση του Στεφάνου Αδαμίδη του Χρήστου, ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Μαρίας Μπαλτά -Λασκαρίδου.

12. Τις διατάξεις του ν. 2971/2001 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και ειδικότερα το άρθρο 7Α «Επανακαθορισμός αιγιαλού, παραλίας και παλιού αιγιαλού», καθώς και τη σχετική δικαστική και διοικητική νομολογία.

13. Τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις για το πλάτος του παλαιού αιγιαλού που διαπίστωσε κατά την επί τόπου αυτοψία την 6-06-2013 και αφορούν στα παρακάτω:

α) Θέση:

Η παραθαλάσσια θέση στον κόλπο της Ιερισσού (Ακάνθιο) στην οποία ζητείται ο επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού, βρίσκεται μεταξύ των οικισμών της Ιερισσού και του Στρατωνίου και ισαπέχει από αυτούς απόσταση 6,6 χλμ. περίπου. Από την επαρχιακή οδό Στρατωνίου - Ιερισσού απέχει περί τα 870 μ.

β) Γεωμορφολογία του εδάφους:

i. Η μορφολογία της ακτής συνίσταται από:

•Χαλαρά ιζήματα (άμμο) που έχουν προκύψει από την εναπόθεση φερτών υλών χειμάρρων και ρυάκων και τα οποία, όπως προκύπτει από το τοπογραφικό διάγραμμα του καθορισμού αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, έχουν εύρος που κυμαίνεται από 15,0 μ. έως 55,0μ. Το έδαφος έχει σε όλο το παραπάνω εύρος χαμηλά υψόμετρα που κυμαίνονται από 0,60μ. έως 2,00μ. Το υψόμετρο του αυχένα που δημιουργείται στο έδαφος από τον κυματισμό της θάλασσας κυμαίνεται περί τα 2,00μ.

• Τεχνικά έργα: Δεν υπάρχουν τεχνικά έργα κοντά στη θέση όπου ζητείται ο επανακαθορισμός.

ii. Της ακτής συνέχονται εκτάσεις:

• Πεδινές, σε βάθος περίπου ενός χιλιομέτρου και στη συνέχεια αυτών λοφώδεις με έδαφος αμμώδες και γαιώδες.

• Εκτός σχεδίου πόλης, εκτός ορίων οικισμού και εκτός ζώνης οικισμού.

•Αδόμητες σχεδόν, με εξαίρεση λίγα διάσπαρτα κτήρια κατοικιών.

iii. Το φυσικό όριο βλάστησης συνίσταται από:

•Χαμηλή ποώδη φυσική βλάστηση (αγριόχορτα).

γ) Παράκτιοι φυσικοί πόροι:

Στην περιοχή δεν εντοπίστηκαν παράκτιοι φυσικοί πόροι, (με την έννοια φυσικοί πόροι νοείται το σύνολο των πρώτων υλών που προέρχονται από τη φύση, δηλαδή από το έδαφος, τα δάση, τα ύδατα και αξιοποιούνται βιομηχανικώς).

δ) Μετεωρολογικά στοιχεία:

Η περιοχή βρίσκεται στο εσωτερικό του Ακάνθιου κόλπου (ή κόλπου Ιερισσού) και γι’ αυτό θεωρείται σχετικά προστατευμένη. Προσβάλλεται από ανέμους βορειοανατολικούς των οποίων η μέγιστη συνηθισμένη ένταση κατά τη χειμερινή περίοδο κυμαίνεται περί τα 5 Μποφόρ.

ε) Μορφολογία του πυθμένα:

Από στοιχεία που προκύπτουν από την αυτοψία μακροσκοπικά και από το απόσπασμα χάρτη ΓΥΣ κλίμακας 1:50000 που συνοδεύει το διάγραμμα, προκύπτει ότι ο πυθμένας έχει αμμώδη σύσταση και ήπιες κλίσεις με μέτρια βάθη κοντά στην ακτή. Λόγω των μέτριων βαθών και κλίσεων του βυθού η θραύση του κύματος και η εκτόνωση της ενέργειάς του γίνεται σε κάποια απόσταση από την ακτογραμμή (εντός της θάλασσας) και η επίδραση του κύματος στην ακτή είναι μέτρια.

στ) Ανάπτυξη κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής:

Πρόκειται για ακτή που δεν έχει μεγάλο ανάπτυγμα θάλασσας επειδή βρίσκεται μέσα στον Ακάνθιο κόλπο. Μόνο κατά τη βορειοανατολική και την ανατολική διεύθυνση που βρίσκεται η είσοδος του κόλπου, η απόσταση από τις απέναντι ακτές είναι μεγάλη, 62χλμ. η Θάσος, 82χλμ. η Νέα Καρβάλη και 190 χλμ. η ΝΑ ακτή του Νομού Έβρου. Με τα δεδομένα αυτά δημιουργείται κυματικό πεδίο μέτριας έντασης, εκτός αν πνέουν άνεμοι ΒΑ - Α διευθύνσεων (μεταξύ 46° και 82° με κέντρο το εξεταζόμενο ακίνητο και αρχή (0°) το Βορρά), οπότε η ένταση του κυματικού πεδίου είναι μεγάλη.

ζ) Τεχνικά έργα:

Στην θέση του ζητούμενου επανακαθορισμού δεν υφίστανται τεχνικά έργα.

η) Εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης:

Στην περιοχή έχει εγκριθεί το ΓΠΣ Σταγείρων - Ακάνθου, με την υπ αριθμ. 4789/15-10-2010 απόφαση Γ.Γ. Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, (ΦΕΚ 332/ τ.Α.Α.Π./ 10-8-2010). Η θέση όπου ζητείται ο επανακαθορισμός

χαρακτηρίζεται ως «Περιοχή ειδικής προστασίας υδροφόρου ορίζοντα και γης υψηλής παραγωγικότητας». Ειδικότερα οι χρήσεις που επιτρέπονται είναι αυτές που ορίζονται στην παραπάνω απόφαση του Γ.Γ. Π.Κ.Μ.

θ) Δημόσια κτήματα:

Οι εκτάσεις που χαρακτηρίστηκαν παλαιός αιγιαλός με την παραπάνω (υπ’ αριθ. 1051494/4782/Β0010/19-06-2001) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, έχουν καταγραφεί ως δημόσια κτήματα με αριθμούς βιβλίου καταγραφής (ΑΒΚ) 263, 264, 265 και 266. Η θέση όπου ζητείται ο επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού σήμερα εμπίπτει στο με ΑΒΚ 263 δημόσιο ακίνητο. Δεν υπάρχουν καταγεγραμμένα άλλα δημόσια κτήματα κάθε κατηγορίας στην περιοχή όπου ζητείται ο επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού. (Από τα ανήκοντα και διαχειριζόμενα από 1. Το Υπ. Οικονομικών/ ΠΔΔΠ Μ-Θ, 2. Την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας/ Περιφερειακή Ενότητα Χαλκιδικής/ Τμήμα Τοπογραφίας Εποικισμού -Αναδασμού, 3. Το Υπ. Πολιτισμού/ ΙΣΤ' Εφορ. Κλασικών Αρχαιοτήτων 4. Το Υπ. Πολιτισμού/10η Εφορ. Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, 5. Το Υπ. Πολιτισμού/ Εφορ. Νεωτέρων Μνημείων Κεντρικής Μακεδονίας), το Δασαρχείο Αρναίας.

ι) Εθνικό κτηματολόγιο: Δεν υφίσταται στην περιοχή.

κ) Ευπαθή οικοσυστήματα και προστατευόμενες περιοχές:

Η περιοχή όπου ζητείται ο επανακαθορισμός δεν εμπίπτει στις περιοχές του δικτύου NATURA2000 (ΦΥΣΗ 2000).

14. Αεροφωτογραφίες της περιοχής των ετών 1945, 1993~1996 και 2007~2009.

15. Το υπ αριθ. Φ119/273172/19-06-2013 έγγραφο του ΓΕ.Ε.Θ.Α. με το οποίο δηλώνεται ότι « ... το ΓΕΕΘΑ από πλευράς αρμοδιοτήτων του όπως αυτές απορρέουν από το άρθρο 17 του ν.2971/2001, δεν έχει αντίρρηση για τη συνέχιση της διαδικασίας καθορισμού των ορίων αιγιαλού - παραλίας και τυχόν υπάρχοντος παλαιού αιγιαλού, στη θέση «ΔΑΣΑΚΙ -ΚΡΥΟΝΕΡΙ» της Δ.Κ. Ιερισσού, του Δήμου Αριστοτέλη, Νομού Χαλκιδικής».

Σκέφθηκε όπως παρακάτω

Α. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Ο επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 7Α, του ν. 2971/2001. Ο ενδιαφερόμενος - αιτών τον επανακαθορισμό πρέπει να έχει έννομο συμφέρον, όπως προκύπτει από την παράγραφο 5 του άρθρου 4, του ν.2971/2001. Επομένως πρέπει να εξετασθεί αν η αιτούσα τον επανακαθορισμό έχει έννομο συμφέρον.

1. ΚΤΗΣΗ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ ΟΠΟΥ ΖΗΤΕΙΤΑΙ Ο ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ.

Στη θέση όπου ζητείται ο επανακαθορισμός προβάλουν δικαιώματα επί τμημάτων του παλαιού αιγιαλού οι: α) Ιωάννα Σωσσίδου, β) Κωνσταντίνος Τζελέπης - Σωσσίδης και γ) Αντώνης Τζελέπης - Σωσσίδης. Η πρώτη εξ αυτών προβάλει δικαίωμα επικαρπίας σε ποσοστό 100 /100 εφ' όρου ζωής της και οι λοιποί δικαίωμα ψιλής κυριότητας από 50/100 εξ αδιαιρέτου έκαστος, για δύο αγροτεμάχια εμβαδού (Ε2) = 4545 τ.μ. και (Ε1Β) = 4488,50 τ.μ., που βρίσκονται στην παραλιακή θέση «Κάμπος» ή «Κρυονέρι», στο βόρειο τμήμα της κτηματικής περιοχής Ιερισσού, του Δήμου Αριστοτέλη. Επίσης, στην ίδια θέση της κτηματικής περιοχής Ιερισσού, οι Κωνσταντίνος Τζελέπης - Σωσσίδης και Αντώνης Τζελέπης - Σωσσίδης έχουν κατά πλήρη κυριότητα, από 50/100 εξ αδιαιρέτου έκαστος, έτερο αγροτεμάχιο εμβαδού (Ε1Α) = 4488,50 τ.μ. που είναι όμορο με τα προηγούμενα αγροτεμάχια.

Τα ανωτέρω αγροτεμάχια απέκτησαν ως εξής:

1. Το Ε2 αγροτεμάχιο, εμβαδού 4545 τ.μ., επί του οποίου έχει ανεγερθεί κτήριο (κατοικία), περιήλθε στην αιτούσα και τους συγκυρίους της (Ιωάννα Σωσσίδου, Κωνσταντίνο Τζελέπη - Σωσσίδη και Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη) με τα παρακάτω συμβόλαια:

α) Το υπ' αριθμ. 856/1977 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ιερισσού Χαλκιδικής Βιργινίας Χασάπη, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού Χαλκιδικής (τ. 46 α.α. 4), με το οποίο η Ιωάννα Σωσσίδου απέκτησε την πλήρη κυριότητα ενός αγρού, εκτάσεως 4545 τ.μ, από αγορά παρά των: Ι.- Αννέτας συζ. Βασιλείου Κατσαντώνη, το γένος Θεολόγου και Αλεξάνδρας Καμπουράγγελου, ιδιοκτήτριας κατά 4/12 εξ αδιαιρέτου, ΙΙ.- Χρήστου Καμπουράγγελου του Θεολόγου και της Αλεξάνδρας, ιδιοκτήτου κατά 4/12 εξ αδιαιρέτου, ΙΙΙ.- Ελένης χήρας Αθανασίου Καμπουράγγελου, ιδιοκτήτριας κατά 1/12 εξ αδιαιρέτου και IV- Φωτούλας Καμπουράγγελου του Αθανασίου και Ελένης, ιδιοκτήτριας κατά 3/12 εξ αδιαιρέτου.

Τα ως άνω ποσοστά του περιγραφέντος αγρού περιήλθαν στους πωλητές ως ακολούθως:

Στους δυο πρώτους των πωλητών κατά τα 3/12 εξ αδιαιρέτου στον καθένα τους εξ αδιαθέτου κληρονομίας του αποβιώσαντος το έτος 1922 πατέρα τους Θεολόγου Καμπουράγγελου του Άγγελου, κατά δε το 1/12 εξ αδιαιρέτου στον καθένα τους εξ αδιαθέτου κληρονομίας της αποβιωσάσης το 1946 μητρός τους Αλεξάνδρας Καμπουράγγελου, κληρονόμου και ταύτης εξ αδιαθέτου του αποβιώσαντος συζύγου της, Θεολόγου Καμπουράγγελου. Οι δύο πρώτοι των πωλητών απεδέχθησαν τις ως άνω κληρονομίες αναμιχθέντες ενεργώς σ' αυτές, μη απαιτουμένης συμβολαιογραφικής αποδοχής κληρονομίας, διότι η επαγωγή αυτών ανατρέχει σε χρόνο προγενέστερο της ισχύος του Αστικού Κώδικα. Στην Ελένη χήρα Αθ. Καμπουράγγελου κατά 1/12 εξ αδιαιρέτου και στην Φωτούλα Καμπουράγγελου κατά τα 3/12 εξ αδιαιρέτου εξ αδιαθέτου κληρονομίας του αποβιώσαντος το έτος 1962 Αθανασίου Καμπουράγγελου του Θεολόγου, συζύγου της Ελένης και πατρός της Φωτούλας, την οποία κληρονομία απεδέχθησαν με την υπ' αριθ. 855/1977 πράξη αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου Ιερισσού Βιργινίας Χασάπη, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. 46 α.α. 3). Στον αποβιώσαντα Αθανάσιο Καμπουράγγελο είχαν περιέλθει 4/12 εξ αδιαιρέτου του εν λόγω αγρού εξ αδιαθέτου κληρονομίας του πατέρα του Θεολόγου Καμπουράγγελου του Αγγέλου. Τέλος ο Θεολόγος Καμπουράγγελος είχε το εν λόγω ακίνητο με τα προσόντα

της χρησικτησίας καθόσον νεμόταν και κατείχε αυτό συνεχώς, αδιαταράκτως και αδιαλείπτως, με καλή πίστη και διάνοια κυρίου από τουρκοκρατία μέχρι του θανάτου του. Στο συμβόλαιο υπάρχει συνημμένο το από 10-6-1977 τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:1000, του τοπογράφου μηχανικού Πέτρου Σύρμου. Το διάγραμμα αυτό είναι ανεξάρτητο από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο και δεν φέρει κάναβο. Εκτός του αγρού των 4545 τ.μ., αποτυπώνεται και ο όμορος προς Νότο αγρός με εμβαδόν 8.977 τ.μ.

β) Το υπ' αριθμ. 2842/1993 συμβόλαιο γονικής παροχής της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. 120 α.α. 23), με το οποίο η Ιωάννα Σωσσίδου μεταβιβάζει κατά ψιλή κυριότητα τον αγρό εκτάσεως 4545 τ.μ. στους γιους της Κωνσταντίνο Τζελέπη -Σωσσίδη και Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη, κατά 50/100 εξ αδιαιρέτου στον καθένα και παρακρατεί την επικαρπία εφ’ όρου ζωής της.

2. Τα αγροτεμάχια εμβαδού μ.τ. 4488,50 (Ε1Β) και μ.τ. 4488,50 (Ε1Α) περιήλθαν στους αιτούντες με τα παρακάτω συμβόλαια:

α) Το υπ' αριθμ. 2053/1973 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ιερισσού Χαλκιδικής Αικατερίνης Μόρτζου - Πολίτου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. ΛΑ' α.α. 1355), με το οποίο η Αντωνία σύζυγος Μιχαήλ Σωσσίδη (δικαιοπάροχος των αιτούντων) απέκτησε την πλήρη κυριότητα ενός αγρού, εκτάσεως 10 περίπου στρεμμάτων, με αγορά από την Άννα Καμπουράγγελου του Ιωάννη. Στην πωλήτρια ο αγρός περιήλθε εκ κληρονομίας του πατέρα της Ιωάννη Καμπουράγγελου του Αγγέλου, αποβιώσαντος κατά το έτος 1925, επικουρικά δε και λόγω χρησικτησίας, καθόσον η πωλήτρια κατείχε και τον εν λόγω αγρό συνεχώς και αδιαταράκτως με καλή πίστη και διάνοια κυρίου από το έτος 1925 μέχρι το έτος της πώλησης (1973).

β) Το υπ' αριθμ. 10445/1980 συμβόλαιο δωρεάς του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Αριστείδη Κατσικέα, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. 59 α.α. 44), με το οποίο η Αντωνία Σωσσίδου δώρισε κατά πλήρη κυριότητα στον σύζυγο της Μιχαήλ Σωσσίδη και στη θυγατέρα τους Ιωάννα Σωσσίδου (1η αιτούσα) από 50/100 εξ αδιαιρέτου στον καθένα τους, τον ως άνω αγρό εκτάσεως 10 στρεμμάτων περίπου, ο οποίος καταμετρηθείς ευρέθη 8.977 τ.μ.

γ) Το υπ' αριθμ. 2840/1993 συμβόλαιο δωρεάς εν ζωή της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. 120 α.α. 21), με το οποίο ο Μιχαήλ Σωσσίδης μεταβίβασε κατά ψιλή κυριότητα τα ανήκοντα σ' αυτόν 50/100 εξ αδιαιρέτου του αγρού εκτάσεως κατά μεν το αρχικό συμβόλαιο 10 στρεμμάτων περίπου, κατά δε το τοπογραφικό 8977 τ.μ., στους εγγονούς του Κωνσταντίνο Τζελέπη - Σωσσίδη και Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη, από 25/100 εξ αδιαιρέτου στον καθένα τους. Ο Μιχαήλ Σωσσίδης παρακράτησε την επικαρπία εφ' όρου ζωής αυτού και στη συνέχεια απεβίωσε στις 15-5-1994. Συνεπώς, οι δωρεοδόχοι απέκτησαν την πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή των εν λόγω ποσοστών αγρού δια συνενώσεως της ΨΚ με την Επικαρπία.

δ) Το υπ' αριθμ. 2841/1993 συμβόλαιο γονικής παροχής της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. 120, α.α.22), με το οποίο η Ιωάννα Σωσσίδου μεταβίβασε κατά ψιλή κυριότητα τα ανήκοντα σ' αυτήν 50/100 εξ αδιαιρέτου του αγρού εκτάσεως κατά μεν το αρχικό συμβόλαιο 10 στρεμμάτων περίπου, κατά δε το τοπογραφικό 8977 τ.μ., στους γιους της Κωνσταντίνο Τζελέπη - Σωσσίδη και Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη, από 25/100 εξ αδιαιρέτου στον καθένα τους και παρακράτησε την επικαρπία.

Ήτοι με τα ως άνω συμβόλαια οι συμβαλλόμενοι είχαν: Η Ιωάννα Σωσσίδου την επικαρπία εφ όρου ζωής της των 50/100 εξ αδιαιρέτου του εκ μ.τ. 8.977 αγρού και οι Κωνσταντίνος Τζελέπης - Σωσσίδης και Αντώνης Τζελέπης - Σωσσίδης την ψιλή κυριότητα από κοινού και κατ' ισομοιρία των 50/100 εξ αδιαιρέτου του ιδίου εκ μ.τ. 8.977 αγρού (από την Ιωάννα Σωσσίδου) και την πλήρη κυριότητα από κοινού και κατ' ισομοιρία των ετέρων 50/100 εξ αδιαιρέτου του ιδίου εκ μ.τ. 8.977 αγρού (από τον Μιχαήλ Σωσσίδη).

ε) Το υπ' αριθμ. 6270/2001 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ιωάννας Σωσσίδου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ιερισσού (τ. 256 α.α. 15 - 16 - 17 - 18), με το οποίο έγιναν οι κάτωθι πράξεις:

Ι.- Τον εκ μ.τ. 8.977 αγρό, κείμενο στην Ιερισσό Χαλκιδικής στη θέση "Τρανό Λιβάδι - Κάμπος", οι Ι. Σωσσίδου, Κων. Τζελέπης - Σωσσίδης και Αντ. Τζελέπης -Σωσσίδης διαιρούν σε δύο ίσα αυτοτελή και ανεξάρτητα αγροτεμάχια Α και Β, εκ των οποίων : Το υπό στοιχείο Α (Ε1 Α) αγροτεμάχιο: Έκτασης μέτρων τετραγωνικών τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων ογδόντα οκτώ και 0,50 (4.488,50 τ.μ.), εμφαίνεται στο συνημμένο στο συμβόλαιο τοπογραφικό διάγραμμα με τα χαρακτηριστικά στοιχεία Ε1 Α, περικλείεται από τα γράμματα Α Η Ε Ζ Δ Α και ορίζεται γύρωθεν με δρόμο, με το υπό στοιχείο Β αγροτεμάχιο, με τον Ε2 αγρό (εμβαδού 4.545 μ.τ.) και με γειτονικές ιδιοκτησίες αγνώστων και Το υπό στοιχείο Β (Ε1 Β) αγροτεμάχιο: Έκτασης μέτρων τετραγωνικών τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων ογδόντα οκτώ και 0,50 (4.488,50), εμφαίνεται στο συνημμένο στο συμβόλαιο τοπογραφικό διάγραμμα με τα χαρακτηριστικά στοιχεία Ε1 Β, περικλείεται από τα γράμματα Ε Β Γ Ζ Ε και ορίζεται γύρωθεν με δρόμο, με το υπό στοιχείο Α αγροτεμάχιο, με τον Ε2 αγρό (εμβαδού 4.545 μ.τ.) και με παραλία.

ΙΙ.- Η Ιωάννα Σωσσίδου παραιτείται λόγω γονικής παροχής υπέρ των ψιλών κυρίων (τέκνων της) Κωνσταντίνου Τζελέπη - Σωσσίδη και Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη από την επικαρπία των 50/100 εξ αδιαιρέτου του υπό στοιχείο Α (Ε1 Α) αγροτεμαχίου, εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών 4.488,50. Τελικά, οι Κωνσταντίνος Τζελέπης - Σωσσίδης και Αντώνης Τζελέπης - Σωσσίδης έχουν από κοινού και κατ' ισομοιρία την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή του υπό στοιχείο Α (Ε1 Α) αγροτεμαχίου (από 50/100 εξ αδιαιρέτου έκαστος).

ΙΙΙ.- Ο Κωνσταντίνος Τζελέπης - Σωσσίδης και ο Αντώνης Τζελέπης - Σωσσίδης από τα ανήκοντα σ αυτούς κατά πλήρη κυριότητα 50/100 του υπό στοιχείο Β (Ε1 Β) αγροτεμαχίου, εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών 4.488,50, δωρίζουν στην μητέρα τους Ιωάννα Σωσσίδου την επικαρπία εφ' όρου ζωής της.

Τελικά, η Ιωάννα Σωσσίδου διατηρεί την επικαρπία των 50/100 του Ε1 Β αγροτεμαχίου, αποκτά δια της ανωτέρω δωρεάς την επικαρπία και των ετέρων 50/100 αυτού, άρα έχει την επικαρπία εφ' όρου ζωής της ολοκλήρου του Ε1 Β αγροτεμαχίου και οι Κωνσταντίνος και Αντώνης έχουν την ψιλή κυριότητα ολοκλήρου του Ε1 Β αγροτεμαχίου (από 50/100 εξ αδιαιρέτου έκαστος).

2. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΥΡΙΩΝ ΤΗΣ.

Το ακίνητο το φερόμενο ως ιδιοκτησία των αιτούντων αποτυπώνεται στο από 10-6-1977 τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:1000, του τοπογράφου μηχανικού Πέτρου Σύρμου το οποίο συνοδεύει το υπ’αριθμό 856/1977 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ιερισσού Χαλκιδικής Βιργινίας Χασάπη. Στο ίδιο τοπογραφικό διάγραμμα αποτυπώνεται και η αγορασθείσα με το υπ’ αριθμό 2053/1974 έκταση. Αν και το τοπογραφικό είναι ανεξάρτητο από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο, η εφαρμογή του είναι δυνατή επειδή σ’ αυτό απεικονίζονται τεμάχια του αναδασμού, του αγροκτήματος Ιερισσού, που έκανε η Τοπογραφική Υπηρεσία του Υπ. Γεωργίας το έτος 1969-70 και το τοπογραφικό του αναδασμού είναι εξαρτημένο από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο (του Υπουργείου Γεωργίας). Έτσι μετά την εφαρμογή του τίτλου προκύπτει ότι η έκταση στην οποία ζητείται επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού εμπίπτει σ' αυτή που αγοράστηκε με τα συμβόλαια 2053/1974 και 856/1977. Η θέση το σχήμα και τα όρια των ακινήτων των παραπάνω συμβολαίων φαίνονται με στοιχεία κορυφών Η-Θ-Ι-Β, Ζ-Ε-Β-Γ και Δ-Α-Ε-Ζ, στο από Ιουνίου 2015 τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:500, του Χρυσούλη Ιωάννη, τοπογράφου μηχανικού Τ.Ε., που προσκομίστηκε από τους αιτούντες.

Το βόρειο ακίνητο των 4545 τ.μ. αξιοποιήθηκε με την ανέγερση διώροφου κτίσματος κατοικίας με βάση την υπ’ αριθμό 21/15-12-1991 οικοδομική άδεια της πολεοδομίας της Νομαρχίας Χαλκιδικής.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι υπάρχει έννομο συμφέρον των αιτούντων τον επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού στο τμήμα του που εμπίπτει στην ιδιοκτησία τους.

Β. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟ 1051494/4782/Β0010/19-06-2001 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Η επιτροπή καθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του οικείου φακέλου του καθορισμού, έλαβε υπ’ όψη της, αν και δεν το μνημονεύει ειδικά στην από 17-8-1999 έκθεσή της, το υπ’ αριθμό 544.5/3/99/19-1-1999 έγγραφο της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού/Διεύθυνσης Μελετών, προς την Κτηματική Υπηρεσία Χαλκιδικής, με τα συνημμένα φ/α αποσπάσματα αεροφωτογραφιών των ετών 1945 και 1989. Το ότι ελήφθη υπόψη από την επιτροπή το εν λόγω έγγραφο βεβαίωσε και το μέλος της τότε επιτροπής αιγιαλού Ευστάθιος Χατζόπουλος, ο οποίος συμμετέχει ως μέλος και στην παρούσα επιτροπή για τον επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού. Στο παραπάνω έγγραφο και για τη θέση «Κουρί» Στρατονίκης, έως «Καλαϊτζή λάκκος», στην οποία περιλαμβάνεται και η εξεταζόμενη περιοχή, αναγράφονται τα ακόλουθα: «Από συγκριτική φωτοερμηνευτική μελέτη Α/Φ 1945 και 1989 προκύπτει ότι στην περιοχή υφίστανται εκτάσεις αμμώδεις, άγονες και ακαλλιέργητες χωρίς νομή και κατοχή που θα πρέπει να οριοθετηθούν ως παλαιός αιγιαλός. Η θέση του σημειώνεται ενδεικτικά στα συνημμένα αντίγραφα Α/Φ 1945 και 1989 κλίμακας 1:10000 περίπου, με κόκκινη συνεχή γραμμή.....». Την υπόδειξη αυτή της Υ.Υ. ακολούθησε η επιτροπή καθορισμού, είτε επειδή και η ίδια διαπίστωσε κατά την επί τόπου μετάβασή της στην προς καθορισμό περιοχή ότι συνέτρεχαν οι λόγοι και ήταν εμφανή τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται ως κριτήρια για τον χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως παλαιού αιγιαλού, είτε, όπου δεν ήταν άμεσα εμφανή τέτοια στοιχεία, επειδή αποδέχτηκε την φωτοερμηνευτική μελέτη της Υ.Υ., καθόσον μάλιστα η επιτροπή δεν είχε ούτε το απαραίτητο υλικό στη διάθεσή της (αεροφωτογραφίες), ούτε τα μέσα (φωτογραμμετρικό σταθμό, κατοπτρικό στερεοσκόπιο, κατάλληλο λογισμικό) για να προβεί σε ανάλογη εργασία. Άλλωστε δεν υπήρχε κανένας λόγος αμφισβήτησης της φωτοερμηνευτικής μελέτης της Υ.Υ., της οποίας τα συμπεράσματα ήταν δικαιολογημένα όπως διαπίστωσαν τα μέλη της επιτροπής με απλή παρατήρηση των αποσταλθέντων συνημμένα αεροφωτογραφιών. Δεδομένης της συμφωνίας των δύο γνωμοδοτούντων πλευρών, ήτοι της επιτροπής αιγιαλού και του Γ.Ε.Ν., προχώρησε η διαδικασία και ολοκληρώθηκε ο καθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού - παραλίας και παλαιού αιγιαλού με την δημοσίευση στο ΦΕΚ 559 Δ' 2001 της προαναφερθείσας υπ’ αριθ. 1051494/4782/Β0010/19-06-2001 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

Γ. ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΜΙΣΤΗΚΑΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΣΦΑΛΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΥ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Μεταξύ των στοιχείων που προσκόμισαν οι αιτούντες προς απόδειξη του ισχυρισμού τους ότι ο αρχικός καθορισμός του παλαιού αιγιαλού είναι λανθασμένος, υπάρχουν δύο μελέτες που εξετάζουν επί της ουσίας την ύπαρξη του παλαιού αιγιαλού και αποφαίνονται αιτιολογημένα περί αυτού. Αυτές είναι:

1. Η ΑΠΟ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010 ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΕΡΜΗΝΕΙΑΣ/ΦΩΤΟΓΡΑΜΜΕΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΟΡΘΟΦΩΤΟΧΑΡΤΩΝ - ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΙΓΙΑΛΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΥΛΩΡΙΚΗ Ε.Ε.»

Στη μελέτη αυτή γίνεται φωτοερμηνεία αεροφωτογραφιών (α/φ) της περιοχής όπου βρίσκεται η έκταση που φέρεται ως ιδιοκτησία της αιτούσας τον επανακαθορισμό, των ετών 1945, 1960 και 1996. Για κάθε α/φ και για την έκταση που φέρεται ως ιδιοκτησία της αιτούσας εξετάζεται α) η θέση της ακτογραμμής, β) η ύπαρξη εκτάσεων κατακλυζόμενων από ύδατα, γ) οι χρήσεις γης, δ) το είδος της βλάστησης, ε) το ανάγλυφο του εδάφους, στ) η ύπαρξη τεχνικών έργων και ζ) η ύπαρξη παλαιού

αιγιαλού. Τέλος, στην παράγραφο 7 της έκθεσης φωτοερμηνείας, διατυπώνονται τα συμπεράσματα και στην παράγραφο 8 οι προτάσεις.

1.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΦΩΤΟΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

Οι παράγραφοι 7 και 8 έχουν επί λέξη ως εξής:

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με βάση την επεξεργασία και την φωτοερμηνεία των αεροφωτογραφιών έτους 1945, 1960 και Πρόσφατου έτους, των τοπογραφικών διαγραμμάτων και των παραγόμενων ορθοφωτοχαρτών έτους 1945, 1960, και Πρόσφατου, την αυτοψία, τα διαθέσιμα στοιχεία και σύμφωνα με το ισχύον Νομοθετικό Πλαίσιο, τη διεθνή βιβλιογραφία και της αρχές της επιστήμης, εξήχθησαν τα παρακάτω συμπεράσματα:

1. Η έκταση που ορίζεται από την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού και την οριογραμμή της παραλίας, κατά τα τελευταία 65 χρόνια, δεν έχει μεταβληθεί καθόλου, δεν κατακλύζεται μόνιμα ή περιοδικά από θαλασσινό νερό λόγω της διαχρονικής ύπαρξης βλάστησης, και πιθανόν η κατάκλυση υπό υδάτων να μην συνέβαινε ποτέ, σύμφωνα με τα παραπάνω και το ιστορικό γενικά της περιοχής, βάσει των αεροφωτογραφιών και των διαφόρων συμβολαίων κ.λπ. εγγράφων, αποδεικνύεται ότι η περιοχή είναι ίδια με αυτή του 1945.

2. Ο καθορισμός της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού με την 1051494/4782/Β0010/19-06-2001 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (ΦΕΚ 559/Α/16-07-2001), κρίνεται εσφαλμένος αφού δεν λαμβάνει υπόψη την βλάστηση και τα λοιπά στοιχεία που επικαλούμαστε στην τεχνική μας έκθεση.

3. Το είδος της βλάστησης είναι από τα πλέον αλατόφοβα και εάν υπήρχε κατακλυσμός από θαλασσινό νερό, βέβαιο θα ήταν ότι θα είχε εξαφανιστεί. Αντίθετα παραμένει διαχρονικά στην έκταση, πράγμα που αποδεικνύει ότι η περιοχή δεν έχει κατακλυστεί ποτέ.

4. Το είδος της βλάστησης φυτρώνει και είναι φυτοδείκτης πολύ γόνιμων εδαφών, πράγμα που κατά κάποιο τρόπο επαληθεύει τις μαρτυρίες των περιοίκων για καλλιεργούμενες εκτάσεις με φασόλια, εκτάσεις που στη συνέχεια εγκαταλείφτηκαν.

5. Η επιτροπή έλαβε υπόψη της τις διατάξεις του α.ν. 2344/1940, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα καθώς και την σχετική δικαστική και διοικητική νομολογία, την οποία δεν κατονομάζει.

6. Ο α.ν. 2344/1940, δεν λαμβάνει υπόψη του αναλυτικότατα και άλλα ιδιαίτερα στοιχεία σαν κριτήρια καθορισμού αιγιαλού και παραλίας, όπως λαμβάνει ο ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285/19-12-2001) στο άρθρο 9 αυτού.

7. Η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, αριθ. 1051494/4782/Β0010 και κατά συνέπεια ο καθορισμός των ορίων αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση Δασάκι και Κρυονέρι Στρατονίκης του Δήμου Σταγείρων - Ακάνθου αναφέρεται στο ΦΕΚ 559/16-7-2001 τεύχος Β', το οποίο είναι προγενέστερο κατά πέντε μήνες της έκδοσης του νόμου 2971/2001 (ΦΕΚ 285/19-12-2001).

8. Επομένως τα αναφερόμενα στο άρθρο 9 του νόμου 2971/2001 (ΦΕΚ 285/19-12-2001) «Στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας», ήτοι:

«1. Η Επιτροπή για την χάραξη της οριογραμμής αιγιαλού και παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά:

Α) την γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης»... κ.λπ. καθώς και

9. Ομοίως η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, αριθ 1089532π.έ/8205/Β0010 (ΦΕΚ 595/4-5-2005, τεύχος Β'), στο άρθρο 1: «Η γεωμορφολογία του εδάφους» αναφέρει:

«παρ 1: Στην έννοια της νεωμορφολογίας του εδάφους εντάσσονται οι κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, η εδαφική σύσταση της ακτής, η αποσάθρωσή της από την επίδραση του κυματισμού και το φυσικό όριο βλάστησης δενδρωδών, θαμνωδών και ποωδών παράκτιων φυτών»

«παρ 4: Το φυσικό όριο βλάστησης κατά κανόνα αποτελεί σαφή ένδειξη του ορίου μέχρι του οποίου φτάνουν οι μέγιστες συνήθεις αναβάσεις του κυματισμού και αποτελεί κατά τεκμήριο την φυσική θέση της οριογραμμής του αιγιαλού. Τούτο γιατί η συνήθης φυσική βλάστηση δεν αναπτύσσεται σε περιοχές που επηρεάζονται άμεσα από το νερό της θάλασσας», ως μεταγενέστερα κατά πέντε μήνες και πέντε χρόνια αργότερα, δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει και να τα λάβει υπόψη η επιτροπή.

Σαφώς όμως, θα έπρεπε σίγουρα να ληφθούν υπόψη και να ανακληθούν, με την ψήφιση του νέου νόμου 2971/2001 και την έκδοση της 1089532π.έ/8205/Β0010 υπουργικής απόφασης.

Παλαιός Αιγιαλός: Η τοποθέτηση του παλαιού αιγιαλού, σύμφωνα με την φωτοερμηνεία των αεροφωτογραφιών 1945, 1960, 1968, 1979, 1993 και της πρόσφατης λήψης αλλά και τα άλλα στοιχεία που έχουμε στην διάθεσή μας, κατά την άποψή μας, παρουσιάζει τα εξής τρωτά στοιχεία:

ΠΡΩΤΟΝ: Στις 17-8-1999, η Επιτροπή καθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας - παλαιού αιγιαλού και θέσεων αμμοληψίας, σύμφωνα με το άρθρο 100 του π.δ. 284/1988, συνέταξε έκθεση, η οποία παρατίθεται στο ΦΕΚ 559/16-7-2001 τεύχος Β' (ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ: του Υπουργού Οικονομικών αριθ. 1051494/4782/Β0010 «Καθορισμός των ορίων αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση Δασάκι και Κρυονέρι Στρατονίκης του Δήμου Σταγείρων - Ακάνθου»).

Η επιτροπή αποτελούνταν από τους Κομπούρη Ιωάννη, προϊστάμενο της Κτηματικής υπηρεσίας (πρόεδρος), Χατζόπουλο Ευστάθιο, τοπογράφο μηχανικό της υπηρεσίας (μέλος) και Τσιαλό Θωμά, Ανθυποπλοίαρχο Λ/Σ (μέλος).

Η επιτροπή, σύμφωνα με την έκθεση, έλαβε υπόψη α) την αίτηση της Κτηματικής Υπηρεσίας, β) το τοπογραφικό υψομετρικό διάγραμμα που συντάχτηκε το 1999, γ) τις διατάξεις του α.ν. 2344/1940, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα καθώς και την σχετική δικαστική και διοικητική νομολογία και δ) την αντίληψη που σχηματίστηκε από την επί τόπου αυτοψία για το πλάτος της βρεχόμενης ζώνης της ξηράς και των άλλων συναφών στοιχείων, δηλαδή την μορφολογία της περιο-

χής, την κατάσταση της ακτής και του θαλασσίου χώρου και τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή αυτή και αποφάσισε την χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού. Από την έκθεση της επιτροπής διαπιστώνονται ότι σαφώς δεν έχει λάβει υπόψη της: α) δεν έχει προβεί σε φωτοερμηνεία των ετών 1945, 1960, και πρόσφατης που είναι αναγκαίες και απαραίτητες, β) ότι δεν υπάρχει μετάθεση της ακτογραμμής, γ) το όριο της φυσικής βλάστησης και δ) τον τύπο των εδαφών, διότι θα συμπέρανε εύκολα ότι η έκταση που ενσωματώνει ως παλαιό αιγιαλό, ουδέποτε αλλοιώθηκε, ουδέποτε κατακλύστηκε από νερά της θάλασσας διότι υπάρχουν φυτά τα οποία δεν θα αναπτύσσονταν αφού είναι πολύ αλατόφοβα και ότι τα εδάφη είναι ορφανά και γόνιμα και ότι πιθανόν να καλλιεργούνταν όπως λένε οι μαρτυρίες των περιοίκων (φασόλια), πριν την εποχή του 1940 και αργότερα μετά τη λήξη του πολέμου.

Η επιχειρηματολογία που περιγράφεται στην έκθεση της επιτροπής, είναι γενική, μη αποδεικνυόμενη και πρόκειται απλώς περί αντιλήψεως. Το πότε κατά την αντίληψη της επιτροπής αυτή η έκταση ήταν κάποτε η ακτογραμμή δεν κατατίθεται ούτε αποδεικνύεται και δεν είναι δυνατόν να ισχυριστεί ότι αυτό συνέβη πριν εκατοντάδες ή χιλιάδες χρόνια, διότι δεν το στηρίζει σε κανένα επιστημονικό επιχείρημα.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η επιτροπή δεν είχε στη σύνθεσή της κάποιον ειδικό επί της βλάστησης και των εδαφών και επομένως δεν ήταν δυνατόν να λάβει υπόψη της αυτά τα σημαντικά στοιχεία όταν αποφάσισε να χαράξει τις οριογραμμές.

ΤΡΙΤΟΝ: Η χάραξη της γραμμής του παλαιού αιγιαλού, η οποία ανεβοκατεβαίνει υψομετρικά, (υψόμετρα οριογραμμής: 0,73μ, 0,93μ, 0,75μ, 0,84μ, 1,00μ, 1,53μ, 1,00μ, κ.λπ.), με μορφή πολυγωνικής γραμμής οδοποιίας, με οξείες γωνίες, δίνει την εντύπωση ότι το νερό της θάλασσας συμπεριφέρεται ως στερεό σώμα. Είναι πασίγνωστο ότι η στάθμη της θάλασσας είτε είναι εν ηρεμία είτε σε κυματισμό, διατηρεί ίδια υψομετρικά συμπεριφορά σε όλο το εξεταζόμενο μήκος της, με μόνη διαφορά ότι εν ηρεμία έχει μηδενικό υψόμετρο και σε κυματισμό συν κάποια μέτρα. Το επίπεδο της επιφάνειάς της είναι η ευθεία γραμμή. Άρα ο παλαιός αιγιαλός θα έπρεπε να χαραχθεί ακολουθώντας μια ισοϋψή, καμπυλόγραμμης μορφής, εκείνη στην οποία έφτανε την εποχή που τον προσδιορίζουν, το κύμα, χωρίς να κάμπτεται με γωνίες αμβλείες και ιδιαίτερα οξείες. Και αυτό διότι δεν αιτιολογεί επιστημονικά η επιτροπή στην απόφασή της ούτε το ύψος των προσχώσεων και το έτος που συνέβησαν αυτές, ούτε ότι εάν οι προσχώσεις μετέβαλαν την ακτογραμμή. Αντιθέτως διαπιστώνεται από τις αεροφωτογραφίες όλων των ετών, η περιοχή μένει αναλλοίωτη.

8. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τμήμα της ιδιοκτησίας των Ιωάννας Σωσσίδου, Κων/νου Τζελέπη - Σωσσίδη και Αντώνη Τζελέπη - Σωσσίδη, όπως εμφανίζεται στους συνημμένους στην έκθεση ορθοφωτοχάρτες και στο τοπογραφικό διάγραμμα, χαρακτηρίστηκε ως ευρισκόμενο εντός του φερομένου Παλαιού Αιγιαλού\ λόγω πλάνης και μη επαρκών στοιχείων που είχε στην διάθεσή της η Επιτροπή καθορισμού Αιγιαλού. Στη συνέχεια η Νομοθεσία συμπληρώθηκε και έθεσε περαιτέρω προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό του Παλαιού Αιγιαλού, οι οποίες δεν συντρέχουν στην προκείμενη περίπτωση. Κατά συνέπεια με βάση την εξέταση των φυσικών συνθηκών και στοιχείων που προκύπτουν από την παρούσα «Τεχνική Έκθεση Φωτοερμηνείας» απαιτείται επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού, προς διόρθωση των ανωτέρω σφαλμάτων και παραλείψεων.

1.2 ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΦΩΤΟΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

(τα παρακάτω σχόλια έχουν διαρθρωθεί όπως η έκθεση φωτοερμηνείας και αφορούν στις αντίστοιχες παραγράφους και υποπαραγράφους της).

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.

1. Η έκθεση περιορίζει χρονικά την εξέταση του φαινομένου της ύπαρξης του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1945 (παλαιότερη α/φ) μέχρι το έτος σύνταξής της (2010). Όμως ο σχηματισμός του παλαιού αιγιαλού δεν περιορίζεται χρονικά και μπορεί να εκτείνεται σε βάθος χρόνου στο απώτερο παρελθόν. Όταν για τη διαπίστωσή του δεν είναι διαθέσιμες στην επιτροπή αιγιαλού ανάλογες γεωλογικές μελέτες, ο καθορισμός του γίνεται με τα κριτήρια - ενδείξεις που αναφέρονται στο ν.2971/2001. Επομένως το συμπέρασμα ότι «Η έκταση που ορίζεται από την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού και την οριογραμμή της παραλίας, κατά τα τελευταία 65 χρόνια, δεν έχει μεταβληθεί καθόλου, ...», δεν αρκεί για να αποκλειστεί η ύπαρξη του παλαιού αιγιαλού, καθώς μπορεί να είχε δημιουργηθεί (πολύ) προγενέστερα.

2. Ο μελετητής λανθασμένα θεωρεί την φυσική βλάστηση ως σημαντικό κριτήριο απόδειξης της ύπαρξης, ή μη, παλαιού αιγιαλού, συγχέοντας πιθανόν την έννοια του παλαιού αιγιαλού με αυτή του (ενεργού) αιγιαλού, όπου πράγματι η ύπαρξη της βλάστησης και μάλιστα το προς τη θάλασσα όριό της, είναι σημαντικό στοιχείο για τον προσδιορισμό του ορίου του αιγιαλού, αφού στο τμήμα της στεριάς που βρέχεται από τα μέγιστα συνηθισμένα κύματα της θάλασσας (αιγιαλός) δεν ευδοκιμούν φυτά. Αντιθέτως στον παλιό αιγιαλό, ο οποίος δεν βρέχεται από τα κύματα, είναι δυνατή η ύπαρξη φυσικής βλάστησης ή/και καλλιεργειών, καθώς το έδαφος μπορεί να είναι γόνιμο, ακόμη και εύφορο, όπως π.χ., σε περιπτώσεις δημιουργίας του από προσχώσεις φερτών υλών στις εκβολές χειμάρρων και ποταμών.

3. Επαναλαμβάνεται το ίδιο λάθος, ότι δηλαδή τα υπάρχοντα φυτά είναι αλατόφοβα και δεν θα αναπτύσσονταν αλλά θα είχαν εξαφανιστεί αν ο παλαιός αιγιαλός κατακλύζονταν από θαλασσινό νερό, ενώ ο παλαιός αιγιαλός εξ ορισμού δεν κατακλύζεται από θαλασσινό νερό (σε αντίθεση με τον αιγιαλό). Όσο για την αλατότητα που ενδεχομένως υπήρχε κατά το παρελθόν, όταν η έκταση του παλαιού αιγιαλού ήταν ενεργός αιγιαλός και βρέχονταν από τα κύματα της θάλασσας, αυτή αφορά όχι το επιφανειακό έδαφος του παλαιού αιγιαλού, αλλά βαθύτερα εδαφικά στρώματα που ήταν πυθμένας θάλασσας ή αιγιαλός (στεριά) πριν προσχωθεί και καταστεί παλαιός αιγιαλός. Αλλά και τα στρώματα αυτά που από μακρού χρονικού διαστήματος έχουν μετατραπεί σε παλαιό αιγιαλό, έχουν πιθανότατα απολέσει την όποια

αλατότητά τους, λόγω της διήθησης μέσω αυτών των ομβρίων υδάτων («ξέπλυμα»).

4. Καθόλου δεν αποκλείεται το έδαφος του παλαιού αιγιαλού να είναι γόνιμο, για το λόγο που προαναφέρθηκε (2), επομένως το επιχείρημα της γονιμότητας του εδάφους δεν αντιβαίνει στην ύπαρξη του παλαιού αιγιαλού.

5. Η επιτροπή πράγματι λειτούργησε με τις διατάξεις του α.ν. 2344/1940, σύννομα, καθώς δεν είχε ακόμη εκδοθεί ο ισχύων σήμερα ν. 2971/2001. Το γεγονός αυτό δεν αποδυναμώνει την κρίση της επιτροπής. Η δικαστική και διοικητική νομολογία την οποία η επιτροπή αναφέρει ότι έλαβε υπόψη της είναι ευρεία και συνεχώς εμπλουτίζεται και δε συνηθίζεται να γίνεται αναλυτική αναφορά της στην έκθεση της επιτροπής.

6. Στον α.ν. 2344/1940 δεν γίνεται ρητή αναφορά στα στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας τόσο αναλυτικά όσο στο άρθρο 9 του ν.2971/2001, αλλά στην πράξη τα ίδια στοιχεία λαμβάνονταν υπόψη από την επιτροπή για τον προσδιορισμό των οριογραμμών αιγιαλού παραλίας. Όμως εδώ πρόκειται για τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού, επομένως το άρθρο 9 του ν.2971/2001 δεν έχει σχέση. Σχετικό είναι το άρθρο 6.

7. Για την απόφαση 1051494/4782/Β0010/2001 του Υπ. Οικονομικών ισχύει ότι αναφέρθηκε παραπάνω (6).

8. Όπως παραπάνω (6).

9. Όπως παραπάνω (6) και για όσα αναγράφονται για τον παλαιό αιγιαλό:

«ΠΡΩΤΟΝ:». Συγκριτική φωτοερμηνευτική μελέτη Α/Φ 1945 και 1989 έκανε το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού/ Υδρογραφική Υπηρεσία Π.Ν., το συμπέρασμα της οποίας έλαβε υπόψη της η επιτροπή. (σχετ. το υπ αριθ. Φακ. 544.5/3/99 με αρ. σχ. 56/19-1-1999 έγγραφο της Υδρογραφικής Υπηρεσίας Π.Ν., προς την Κτηματική Υπηρεσία Χαλκιδικής). Κατά τα λοιπά ότι αναφέρθηκε παραπάνω (1), (2) και (3).

«ΔΕΥΤΕΡΟΝ:» Δεν προβλέπεται η συμμετοχή στην επιτροπή μέλους με ειδικότητα επί της βλάστησης.

«ΤΡΙΤΟΝ:» Αν και δεν προκύπτει από πουθενά ότι η οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού πρέπει να είναι ισοϋψής, οι διαφορές στα υψόμετρά της δεν είναι μεγάλες. Πρόκειται για υψόμετρα φυσικού εδάφους το οποίο δεν βρέχεται από το νερό της θάλασσας και υφίσταται επιδράσεις από φυσικούς παράγοντες, (προσχώσεις χειμάρρων, άνεμος, όμβρια, βλάστηση κ.ά.) και ανθρωπογενείς επεμβάσεις. Επαναλαμβάνεται προφανώς και εδώ η σύγχυση αιγιαλού με παλαιό αιγιαλό.

«8. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ» Ο επανακαθορισμός του παλαιού αιγιαλού που προτείνεται, λόγω σφαλμάτων και παραλείψεων κατά τον αρχικό καθορισμό, δεν μπορεί να γίνει δεκτός επειδή δεν αποδείχθηκαν τα αναφερόμενα σφάλματα και παραλείψεις, όπως προκύπτει από τον παραπάνω σχολιασμό των «Συμπερασμάτων» της εν λόγω τεχνικής έκθεσης φωτοερμηνείας.

2. Η ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 2015 ΕΡΕΥΝΑ - ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΟΡΙΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΡΑΝΟ ΛΙΒΑΔΙ - ΚΑΜΠΟΣ, ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» (Ερευνητικό έργο 92227 της Επιτροπής Ερευνών ΑΠΘ).

Αυτή η έρευνα - μελέτη αποτελεί το υπ’αριθμ. 92227 ερευνητικό έργο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης - Ειδικός Λογαριασμός Κονδυλίων Έρευνας που ανατέθηκε από την Ιωάννα Μ. Σωσσίδου, με επιστημονικά υπεύθυνο τον αναπληρωτή καθηγητή του Τμήματος Γεωλογίας Δρ. Κωνσταντίνονο Βουβαλίδη. Ομάδα επιστημόνων του Τμήματος Γεωλογίας ανέλαβε να πραγματοποιήσει γεωλογική - γεωμορφολογική - ιζηματολογική - παλαιοντολογική - στρωματογραφική έρευνα και μελέτη με σκοπό τη διερεύνηση ύπαρξης παλαιού αιγιαλού στην περιοχή εντός των ορίων της ιδιοκτησίας της Ιωάννας Μ. Σωσσίδου, Κ. Τζελέπη και Α. Τζελέπη, στη θέση Τρανό Λιβάδι - Κάμπος Ιερισσού.

Στη μελέτη παρουσιάζονται και αξιολογούνται τα αποτελέσματα γεωτεχνικών εργασιών που πραγματοποιήθηκαν με την ανόρυξη δύο δειγματοληπτικών γεωτρήσεων και την εκσκαφή οκτώ ερευνητικών φρεάτων στην περιοχή ενδιαφέροντος, καθώς και η γεωλογική - γεωμορφολογική - ιζηματολογική - παλαιοντολογική - στρωματογραφική μελέτη που ακολούθως συντάχθηκε προκειμένου να διαπιστωθούν Ι) οι συνθήκες του παλαιοπεριβάλλοντος, ΙΙ) οι γεωμορφολογικές διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή και ΙΙΙ) να διαπιστωθεί η ύπαρξη ή μη παλαιού αιγιαλού στην περιοχή μελέτης.

Η περιοχή που μελετήθηκε βρίσκεται σε τμήμα της παράκτιας ζώνης του Νομού Χαλκιδικής, εντός των αγροκτημάτων Ιερισσού - Στρατονίκης και ορίζεται από τις ακόλουθες συντεταγμένες:

ΒΔ άκρο Χ: 485455 Υ: 4477540

ΝΑ άκρο Χ: 485660 Υ: 4477385

και περιλαμβάνει χερσαία ζώνη μέσου πλάτους 160 μ. που η μία πλευρά της (ανατολική) είναι η ακτογραμμή, μέσα στην οποία βρίσκεται το μεγαλύτερο τμήμα της ιδιοκτησίας της αιτούσας τον επανακαθορισμό. Για τις ανάγκες της έρευνας η περιοχή μελέτης επεκτάθηκε και εκτός των ορίων της ιδιοκτησίας της αιτούσας και των συγκυρίων της.

Η μελέτη αποτελείται από 11 κεφάλαια. Στα 8 πρώτα γίνεται η «Εισαγωγή» και στη συνέχεια περιγράφονται η γεωγραφική θέση - όρια της εξεταζόμενης περιοχής, τα γενικά στοιχεία, η υδρογραφία - υδρολογία, τα γεωλογικά στοιχεία της ευρύτερης περιοχής, οι εργασίες υπαίθρου, η στρωματογραφία και η εργαστηριακή ανάλυση των ιζημάτων.

2.1 ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 2015 ΕΡΕΥΝΑΣ - ΜΕΛΕΤΗΣ

Παρακάτω παρατίθενται αυτούσια τα τρία τελευταία κεφάλαια (9~11) της έρευνας -μελέτης τα οποία αναφέρονται στα αποτελέσματα, στην παλαιογραφική εξέλιξη και στα συμπεράσματα.

9. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

9.1. Στρωματογραφία

Τα διάφορα ιζήματα που συναντήθηκαν στις δύο (2) πυρηνοληπτικές γεωτρήσεις (SOSS-1 & SOSS-2) και στα οκτώ (8) ερευνητικά φρέατα (ΕΦ - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) που εκτελέστηκαν στην περιοχή μελέτης, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των αναλύσεων, διαχωρίζονται σε δύο (2) διακριτές ομάδες ιζημάτων από τα ανώτερα προς τα κατώτερα:

Ι. ΟΜΑΔΑ Α (ανώτερη): ΧΕΡΣΑΙΕΣ ΑΙΟΛΙΚΕΣ ΑΜΜΟΙ

ΙΙ. ΟΜΑΔΑ Β (κατώτερη): ΧΕΡΣΑΙΑ ΠΟΤΑΜΟΧΕΙΜΑΡΡΙΑ ΙΖΗΜΑΤΑ

Ι. Χερσαίες Αιολικές Άμμοι.

Πρόκειται για ιζήματα χαλαρής λεπτόκοκκης λευκότεφρης άμμου τα οποία υπέρκεινται των ιζημάτων της

ΟΜΑΔΑΣ Β. Εντοπίστηκαν μόνο στα ανώτερα 15 εκατοστά του Ερευνητικού Φρέατος 3 (ΕΦ-3 0,00-0,15m), (Σχήμα 7.10). Αντιπροσωπεύουν άμμο από την σημερινή αμμώδη ακτογραμμή η οποία μετακινείται εκλεκτικά από τον άνεμο και συσσωρεύεται προς την πλευρά της ξηράς σχηματίζοντας μικρές παράκτιες θίνες. Τα ιζηματολογικά χαρακτηριστικά αυτής της άμμου την διαχωρίζουν με μεγάλη σαφήνεια από όλα τα υπόλοιπα αμμώδη ιζήματα που εντοπίστηκαν.

Κατά την μικροσκοπική εξέταση δείγματος (ΕΦ-3 0,00-0,15m) αυτής της άμμου εντοπίστηκαν αρκετά κελύφη θαλάσσιων βενθονικών τρηματοφόρων. Τα κελύφη όμως αυτά έχουν μέγεθος αντίστοιχο των υπόλοιπων κόκκων του ιζήματος και αποτελούν ιζηματογενείς κόκκους που συμμετείχαν μαζί με τους άλλους κλαστικούς κόκκους στην διαδικασία της εκλεκτικής αιολικής μεταφοράς. Στην περίπτωση αυτή ΔΕΝ αποτελούν δείκτες Θαλάσσιου περιβάλλοντος αλλά μεταφερμένους ιζηματογενείς κόκκους οι οποίοι αποτέθηκαν σε χερσαίο περιβάλλον.

ΙΙ. Χερσαία Ποταμοχειμάρρια ιζήματα.

Πρόκειται για ιζήματα τα οποία έχουν αποτεθεί σε χερσαίο περιβάλλον.

Αποτελούνται από κλαστικά ιζήματα (κροκάλες, χάλικες, άμμο, ιλύ και άργιλο). Τα ιζήματα αυτά προέρχονται από την αποσάθρωση και την διάβρωση των πετρωμάτων της γύρω ορεινής ζώνης (σχιστόλιθοι). Έχουν μεταφερθεί από τα ποτάμια και τους χείμαρρους της περιοχής, από την γύρω ορεινή ζώνη, και έχουν αποτεθεί στις παρυφές 50 του ορεινού όγκου σχηματίζοντας την επιμήκη παράκτια πεδιάδα. Τα ιζήματα αυτά παρουσιάζουν διαφοροποιήσεις στην σύστασή τους, λόγω των διαφορετικών επί μέρους χερσαίων μικροπεριβαλλόντων (Κοίτη χειμάρρου, πεδίο πλημμύρων, ελώδεις εκτάσεις) όπου αυτά αποτέθηκαν. Αποτελούνται κυρίως από μεσόκοκκες και τοπικά χονδρόκοκκες άμμους με μέτρια ταξινόμιση και γωνιώδεις χαλαζιακούς κόκκους. Κατά θέσεις περιέχουν ποικίλα ποσοστά χαλίκων και κροκαλών. (ΕΦ-1 1.20-1.40 m, 1.55 m, και 1.65-1.75 m, ΕΦ-2 0.80-0.90 m, 1.60-1.85 m, ΕΦ-5 0.95-1.15 m, ΕΦ-6 0.30-0.75 m). Το μέσο μέγεθος των κροκαλών κυμαίνεται μεταξύ 5-15 cm, τοπικά όμως φθάνει και τα ~25 cm (ΕΦ-6 0.30- 0.75 m). Οι κροκάλες αντιστοιχούν σε περιβάλλοντα κοίτης ποταμού - χειμάρρου με ικανή μεταφορική ικανότητα και η παρουσία τους μέσα στα ιζήματα ενδεικνύει την ύπαρξη αντίστοιχων παλαιοπεριβαλλόντων στην περιοχή κατά το παρελθόν. Όπως διαπιστώθηκε και από την συνολική έρευνα ο κύριος όγκος αυτών των χερσαίων ιζημάτων είναι άμμοι, οι οποίοι αντιστοιχούν σε αποθέσεις πεδίων πλημμυρών. Τοπικά όμως παρατηρήθηκαν και αποθέσεις ιλυούχων - αργιλούχων άμμων με οργανικά φυτικά κατάλοιπα που δείχνουν αποθέσεις μικρών ελών, όπως στα Ερευνητικά Φρέατα 5 & 6 (ΕΦ-5 0.00-0.40 m, ΕΦ-6 0.75-0.90 m). Και στις δύο περιπτώσεις (ΕΦ-5, 6) που εντοπίστηκαν ελώδη ιζήματα αυτά στρωματογραφικά συνοδεύονται (υπερκείμενα - υποκείμενα) από χονδροκλαστικές άμμους με κροκάλες που αντιστοιχούν σε ανενεργές παλαιοκοίτες (ποταμών-χειμάρρων) στο χώρο της χέρσου. Δηλαδή τα έλη σχηματίζονταν μέσα σε περιοδικά αδρανείς κοίτες. Τα ανώτερα τμήματα των άμμων έχουν σκούρο καστανό χρώμα, περιέχουν ποσότητες οργανικών συστατικών και ουσιαστικά αποτελούν το αμμώδες έδαφος της περιοχής.

Το συνολικό πάχος των χερσαίων ιζημάτων εκτιμάται ότι υπερβαίνει κατά πολύ τα 2m που πιστοποιήθηκαν από τις γεωτρήσεις και τα Ερευνητικά Φρέατα. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα απόλυτα υψόμετρα των Ερευνητικών Φρεάτων και γεωτρήσεων είναι φανερό ότι αυτά τα χερσαία ιζήματα προεκτείνονται κάτω από το σημερινό επίπεδο της θάλασσας. Αυτό σημαίνει ότι η απόθεσή τους σε αυτά τα βάθη έλαβε χώρα σε μια χρονική περίοδο που σε αυτή την περιοχή επικρατούσε χερσαίο περιβάλλον - άρα η στάθμη της θάλασσας ήταν χαμηλότερη από την σημερινή, ή η χέρσος βρισκόταν ψηλότερα.

Ένα ακόμα στοιχείο που συνηγορεί υπέρ του χερσαίου περιβάλλοντος απόθεσης είναι η ανυπαρξία οστράκων θαλάσσιων οργανισμών (κογχυλιών) σε αυτά τα ιζήματα. Παρά την λεπτομερή αναζήτηση και έλεγχο των δειγμάτων αλλά και του υλικού εκσκαφής των Ερευνητικών Φρεάτων δεν εντοπίστηκε ούτε ένα θαλασσινό 51 όστρακο. Παρόμοια ήταν και τα αποτελέσματα της μικροσκοπικής παρατήρησης στο στερεοσκοπικό μικροσκόπιο, δεν εντοπίστηκε κανένα Τρηματοφόρο ή άλλο μικροαπολίθωμα θαλάσσιου οργανισμού.

Συμπερασματικά λοιπόν τα ιζήματα αυτά αντιστοιχούν σε ποταμοχειμάρρια υλικά από την γύρω ορεινή ζώνη που μεταφέρθηκαν και αποτέθηκαν σε χερσαίο περιβάλλον στο χώρο της σημερινής επιμήκους πεδινής λωρίδας ΤΡΑΝΟ ΛΙΒΑΔΙ -ΚΑΜΠΟΣ.

9.2. Ραδιοχρονολογήσεις

Η εξακρίβωση της ηλικίας των παλαιοπεριβαλλόντων στα οποία αποτέθηκαν τα παραπάνω περιγραφέντα (κεφάλαιο: Στρωματογραφία) Χερσαία Ιζήματα, πραγματοποιήθηκε με την απόλυτη χρονολόγηση αντιπροσωπευτικών δειγμάτων χερσαίων ιζημάτων από τα Ερευνητικά Φρέατα. Τα δείγματα απεστάλησαν στο παγκοσμίου κύρους αναγνωρισμένο και διαπιστευμένο εργαστήριο Ραδιοχρονολογήσεων της BETA Analytic Inc στην Φλόριδα των ΗΠΑ.

Ο προσδιορισμός του απόλυτου χρόνου των φυσικών διεργασιών (κεφάλαια: Γεωμορφολογία, Στρωματογραφία) που έλαβαν χώρα κατά το παρελθόν στην περιοχή έρευνας μπορεί να μας οδηγήσει σε ασφαλή και επιστημονικά τεκμηριωμένα αποτελέσματα για την παλαιογεωγραφική εξέλιξη της περιοχής και τη θέση του παλαιού αιγιαλού.

Τα δείγματα που στάλθηκαν για χρονολόγηση και περιγράφονται παρακάτω είναι τα εξής δύο:

1. SOSS-EF6-090 (organic sediment) Με κωδικό εργαστηρίου Beta - 409850

Πρόκειται για δείγμα ελώδους ιζήματος (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α. Εικόνα 35), από το Ερευνητικό Φρέαρ 6 (ΕΦ-6 0.90m) (Σχήμα 7.16) το οποίο διανοίχθηκε πέρα από το όριο του παλαιού αιγιαλού προς την χέρσο (Σχήμα 6.1).

Η χρονολόγησή του συμβάλλει στην χρονολόγηση του ευρύτερου χερσαίου Παλαιοπεριβάλλοντος σε χώρο εκτός παλαιού αιγιαλού.

Τα αποτελέσματα της χρονολόγησης αυτής δείχνουν ότι η απόλυτη ηλικία του δείγματος είναι 1380 ± 30 χρόνια από σήμερα η οποία αναγόμενη σε ημερολογιακά έτη (2 SIGMA CALIBRATION) προσδιορίζεται μεταξύ των ετών 595 -660 μετά Χριστό. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ)

2. SOSS-EF2-085 (organic sediment) Με κωδικό εργαστηρίου Beta - 410590

Πρόκειται για δείγμα σκούρου καστανού ιλυοαργιλώδους αμμώδους ιζήματος που αποτελεί παλαιότερο έδαφος από το Ερευνητικό Φρέαρ 2 (ΕΦ-2 0.85m) (Σχήμα 7.8) το οποίο διανοίχθηκε στην ανατολική πλευρά της υπό διερεύνηση περιοχής μέσα στην ιδιοκτησία των Ι. Σωσσίδου και Κ. & Α. Τζελέπη και μέσα στη χαρακτηρισθείσα ζώνη του παλαιού αιγιαλού (Σχήμα 6.1).

Η χρονολόγησή του συμβάλλει στην χρονολόγηση των χερσαίων ιζημάτων που εντοπίστηκαν σε αυτήν την περιοχή και συνεπακόλουθα στην χρονολόγηση του χερσαίου παλαιοπεριβάλλοντος που εξαπλωνόταν στην περιοχή.

Τα αποτελέσματα της χρονολόγησης αυτής δείχνουν ότι η απόλυτη ηλικία του δείγματος είναι 1210 ± 30 χρόνια από σήμερα η οποία αναγόμενη σε ημερολογιακά έτη (2 SIGMA CALIBRATION) προσδιορίζεται μεταξύ 2 πιθανών χρονικών περιόδων είτε μεταξύ 690 - 750 μετά Χριστό, είτε μεταξύ 760 - 885 μετά Χριστό (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ).

Ουσιαστικά οι δύο ραδιοχρονολογήσεις προσδιορίζουν ότι τα ανωτέρω 2 δείγματα χερσαίων ιζημάτων αποτέθηκαν μεταξύ -600 και -900 μΧ. Δηλαδή κατά την ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ περίοδο. Επειδή όλα τα προσδιορισθέντα ιζήματα είναι Χερσαία αυτό σημαίνει ότι η περιοχή ήταν χέρσος τουλάχιστον από την Βυζαντινή Περίοδο μέχρι σήμερα.

Η πιστοποιημένη ύπαρξη σε μια περιοχή ενός Διαχρονικού χερσαίου περιβάλλοντος τα τελευταία ~ 1.200 χρόνια αυτομάτως αποκλείει την ύπαρξη παλαιού αιγιαλού στην ίδια την περιοχή.

10. ΠΑΛΑΙΟΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Η περιοχή μελέτης αποτελεί ένα τμήμα της χαμηλής παράκτιας ζώνης του κόλπου Στρατωνίου Ιερισσού στη θέση Τρανό Λιβάδι - Κάμπος. Η εξέλιξη αυτής της παράκτιας ζώνης σε βάρος της θάλασσας οφείλεται στην τροφοδοσία της ακτογραμμής σε υλικό από ένα δίκτυο χειμάρρων που αποστραγγίζουν την ανατολική Χαλκιδική και εκβάλλουν βορειότερα και νοτιότερα της περιοχής μελέτης (Σχήμα 4.1).

Ειδικότερα για την περιοχή μελέτης η τροφοδοσία της σε υλικό γίνεται από ένα δίκτυο μικρών χειμάρρων οι οποίοι κατέρχονται από το λοφώδες ανάγλυφο της περιοχής και μέσα από μικρές εφήμερες κοίτες διασκορπίζουν τα υλικά τους στα χωράφια της περιοχής (Σχήμα 4.2).

Το όριο μεταξύ ξηράς και θάλασσας είναι ένα δυναμικό όριο. Σε περιοχές όπου έχουμε μεγάλη τροφοδοσία της παράκτιας ζώνης σε φερτές ύλες, το όριο της ξηράς επεκτείνεται σε βάρος της θάλασσας. Αντίθετα, σε περιοχές που η προσφορά υλικού είναι περιορισμένη, η διαβρωτική δράση των κυμάτων σε συνδυασμό με την Ολοκαινική άνοδο της στάθμης της θάλασσας συμβάλλει στην οπισθοχώρηση της ακτογραμμής στο εσωτερικό της χέρσου. Το αποτύπωμα αυτής της φυσικογεωγραφικής -γεωλογικής εξέλιξης είναι καταγεγραμμένο στην στρωματογραφία των ιζηματογενών αποθέσεων της περιοχής.

Για την περιοχή μελέτης τα διάφορα ιζήματα που συναντήθηκαν στις δύο (2) πυρηνοληπτικές γεωτρήσεις (S0SS-1 & S0SS-2) και στα οκτώ (8) ερευνητικά φρέατα (ΕΦ - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8), διαχωρίζονται σε δύο (2) διακριτές ομάδες ιζημάτων. Μία κατώτερη αποτελούμενη από χερσαία ποταμοχειμάρρια ιζήματα και μια ανώτερη από χερσαίες αιολικές άμμους.

Τα ποταμοχειμάρρια ιζήματα της κατώτερης ομάδας προέρχονται από την αποσάθρωση και την διάβρωση των πετρωμάτων της γύρω ορεινής ζώνης (σχιστόλιθοι). Τα ιζήματα αυτά παρουσιάζουν διαφοροποιήσεις στην σύστασή τους, λόγω των διαφορετικών επί μέρους χερσαίων μικροπεριβαλλόντων (Κοίτη χειμάρρου, πεδίο πλημμυρών, ελώδεις εκτάσεις) όπου αυτά αποτέθηκαν. Από την εξέτασή τους στο μικροσκόπιο, φαίνεται η απουσία οστράκων θαλάσσιων οργανισμών (κογχυλιών), αποδεικνύοντας την απουσία της θάλασσας (θαλάσσιας διεργασίας) στην επανεπεξεργασία των υλικών αυτών.

Παράλληλα, στα χαμηλότερα τμήματα της παράκτιας περιοχής που βρίσκονται νοτιότερα της υπό μελέτη ιδιοκτησίας, φαίνεται να σχηματίζονται μικρά έλη μέσα σε περιοδικά αδρανείς κοίτες. Η χρονολόγησή τους έδειξε ότι αυτά τα μικροέλη σταμάτησαν να υπάρχουν στην περιοχή πριν από 1350 χρόνια. Η παρουσία μεγάλων κροκαλών πάνω από αυτά τα ελώδη ιζήματα αποδεικνύει ότι τα τοπικά βυθίσματα του παλαιοαναγλύφου προσχώθηκαν σε ένα μεγάλο πλημμυρικό επεισόδιο της εποχής εκείνης.

Στη συνέχεια έχουμε αμιγώς χερσαίες διεργασίες απόθεσης ποταμοχειμάριων ιζημάτων και εδαφογένεσης. Σε βάθος 0.85 μέτρων από την σημερινή επιφάνεια εντοπίστηκε εντός της υπό μελέτη ιδιοκτησίας παλαιοέδαφος. Πρόκειται για δείγμα σκούρου καστανού ιλυοαργιλώδους αμμώδους ιζήματος με οργανικά, η ηλικία του οποίου είναι περίπου 1200 χρόνια. Αποδεικνύεται λοιπόν με μεθόδους απόλυτης χρονολόγησης (C 14) ότι η περιοχή ήταν χέρσος με εδαφικό κάλυμμα τουλάχιστον για τα τελευταία 1200 χρόνια.

Η ανώτερη ομάδα ιζημάτων αποτελείται από αιολικές λεπτόκοκκες άμμους. Αντιπροσωπεύουν άμμους που μετακινούνται από την σημερινή αμμώδη ακτογραμμή με την δράση του ανέμου και συσσωρεύονται προς την πλευρά της ξηράς σε θέσεις όπου ο άνεμος συναντά φυσικά εμπόδια (συνήθως βλάστηση). Αιολικές άμμοι βρέθηκαν σε ένα ερευνητικό φρέαρ (ΕΦ3) εκτός της υπό μελέτη ιδιοκτησίας, με πάχος μόλις 15 εκατοστά. Η απόθεση αυτή είναι εξαιρετικά μικρή και δείχνει ότι η απόθεση αυτή είναι εξαιρετικά πρόσφατη.

Ενώ οι διεργασίες διαμόρφωσης του επιφανειακού ανάγλυφου είναι συνεχείς, δεν συμβαίνει το ίδιο και για την τεκτονική παραμόρφωση που οφείλεται σε μεγάλα σεισμικά γεγονότα. Ο μεγάλος σεισμός του 1932 προκάλεσε μεγάλη συν-σεισμικη βύθιση που υπολογίζεται για την περιοχή μελέτης σε 20-40 cm τουλάχιστον (Κεφάλαιο 5, με μέγιστη βύθιση στην αποβάθρα Στρατωνίου 1.10 έως 1.60m).

Αυτή η απότομη σχετική ανύψωση της στάθμης της θάλασσας κατά 20-40 cm είναι βέβαιο ότι προκάλεσε μεταβολή της δυναμικής ισορροπίας της ακτογραμμής. Είναι επίσης βιβλιογραφικά γνωστό ότι η θάλασσα δεν κατακλύζει μόνο την ξηρά μέχρι το ύψος ανόδου της στάθμης της, αλλά προκαλεί εκτεταμένη διάβρωση της ακτογραμμής εξαιτίας της δράσης των κυμάτων από μερικά μέτρα έως λίγες δεκάδες μέτρα. Το μέγεθος οπισθοχώρησης της ακτογραμμής δεν υπολογίστηκε στην παρούσα μελέτη. Αποτελεί όμως μια ένδειξη για την ερμηνεία της ύπαρξης (μετανάστευσης) των αιολικών άμμων προς το εσωτερικό της χέρσου.

11. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μια γεωμορφολογική - γεωλογική έρευνα διερεύνησης παλαιού αιγιαλού δεν πρέπει να εστιάσει μόνο μέσα στα στενά όρια μιας ιδιοκτησίας, για να κατανοήσει τις φυσικές διεργασίες που συμβαίνουν σε μια παράκτια περιοχή. Αντιθέτως, πρέπει με συγκεκριμένα επιστημονικά κριτήρια να επεκταθεί και εκτός αυτής διαμορφώνοντας μια γενικότερη άποψη για την περιοχή. Η άποψη αυτή διατυπώθηκε από τους μελετητές στο προηγούμενο κεφάλαιο της μελέτης.

Λαμβάνοντας υπόψη το νομικό πλαίσιο για την ανάγκη εξεύρεσης πειστηρίων επί του εδάφους για την διερεύνηση ύπαρξης παλαιού αιγιαλού στις υπό μελέτη ιδιοκτησίες των Ι. Σωσσίδου, Κ. Τζελέπη και Α. Τζελέπη (Σχήμα 11.1) διατυπώνουμε τα ακόλουθα συμπεράσματα.

Εντός των ιδιοκτησιών τα διάφορα ιζήματα που συναντήθηκαν στις δύο (2) πυρηνοληπτικές γεωτρήσεις (S0SS-1 & S0SS-2) και στα τέσσερα (4) ερευνητικά φρέατα (ΕΦ - 1, 2, 7, 8) (Σχήμα 11.1), αποτελούν χερσαία ποταμοχειμάρρια ιζήματα όπως έδειξε η γεωμορφολογική, ιζηματολογική και στρωματογραφική έρευνα. Οι διεργασίες που τα απέθεσαν είναι συνεχείς και αμιγώς χερσαίες (ποτάμιες).

Παλαιοέδαφος που χρονολογήθηκε στο ερευνητικό φρέαρ 2 (EF2) σε βάθος από την επιφάνεια 0.85m πιστοποιεί με μεθόδους απόλυτης χρονολόγησης (C 14) ότι για τα τελευταία 1200 χρόνια οι υπό μελέτη ιδιοκτησίες ήταν χέρσος.

Παράλληλα η στρωματογραφική - παλαιοντολογική έρευνα έδειξε ότι τα ιζήματα ΔΕΝ έχουν αποτεθεί ή επεξεργαστεί σε θαλάσσιο περιβάλλον.

Τα παραπάνω ευρήματα βεβαιώνουν την απουσία παλαιού αιγιαλού από το ερευνητικό φρέαρ 2 (EF2) και προς το εσωτερικό της χέρσου.

Το μεγάλο πάχος των εδαφικών στρώσεων στην θέση του ερευνητικού φρέατος 2 και η βεβαιωμένη μεγάλη συν-σεισμικη βύθιση (σεισμός 1932) που υπολογίζεται για την περιοχή μελέτης σε 20-40 cm τουλάχιστον (Κεφάλαιο 5, με μέγιστη βύθιση στην αποβάθρα Στρατωνίου 1.10 έως 1.60m) τεκμηριώνουν την επιστημονική άποψη ότι για τις υπό μελέτη ιδιοκτησίες ο παλαιός αιγιαλός συμπίπτει με την οριογραμμή του αιγιαλού.

Ο επιστημονικά υπεύθυνος Κωνσταντίνος Βουβαλίδης
Αναπληρωτής Καθηγητής ΑΠΘ

2.2 ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ - ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ Α.Π.Θ.

Η εν λόγω μελέτη είναι μία γεωλογική - γεωμορφολογική - ιζηματολογική -παλαιοντολογική - στρωματογραφική έρευνα και μελέτη με σκοπό τη διερεύνηση ύπαρξης παλαιού αιγιαλού. Επισημαίνεται ότι κανένα από τα μέλη της επιτροπής δεν είναι γεωλόγος και δεν κατέχει τις ειδικότερες γνώσεις που θα επέτρεπαν την καλύτερη εξέταση και αξιολόγηση της μελέτης. Για το λόγο αυτό η επιτροπή δεν θα σχολιάσει τη διαδικασία και τις μεθόδους που ακολουθήθηκαν, αλλά θα περιοριστεί στην εξέταση και σχολιασμό των αποτελεσμάτων και των συμπερασμάτων της μελέτης που διατυπώνονται στα τρία τελευταία κεφάλαιά της (9 -11).

(τα παρακάτω σχόλια έχουν διαρθρωθεί όπως η έρευνα - μελέτη του Α.Π.Θ. και αφορούν στα αντίστοιχα τρία τελευταία κεφάλαιά της).

Κεφάλαιο "9. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ"

9.1. Στρωματογραφία

Όπως αναγράφεται σχετικά "Τα διάφορα ιζήματα που συναντήθηκαν στις δύο (2) πυρηνοληπτικές γεωτρήσεις (SOSS-1 & SOSS-2) και στα οκτώ (8) ερευνητικά φρέατα (ΕΦ - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) που εκτελέστηκαν στην περιοχή μελέτης, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των αναλύσεων, διαχωρίζονται σε δύο (2) διακριτές ομάδες ιζημάτων από τα ανώτερα προς τα κατώτερα:

Ι. ΟΜΑΔΑ Α (ανώτερη): ΧΕΡΣΑΙΕΣ ΑΙΟΛΙΚΕΣ ΑΜΜΟΙ.

Για τους λόγους που αναφέρονται στην αντίστοιχη παράγραφο της μελέτης ΔΕΝ αποτελούν δείκτες θαλάσσιου περιβάλλοντος αλλά μεταφερμένους ιζηματογενείς κόκκους οι οποίοι αποτέθηκαν σε χερσαίο περιβάλλον.

ΙΙ. ΟΜΑΔΑ Β (κατώτερη): ΧΕΡΣΑΙΑ ΠΟΤΑΜΟΧΕΙΜΑΡΡΙΑ ΙΖΗΜΑΤΑ".

Αντιστοιχούν σε ποταμοχειμάρρια υλικά από τη γύρω ορεινή ζώνη που μεταφέρθηκαν και αποτέθηκαν σε χερσαίο περιβάλλον στο χώρο της σημερινής επιμήκους πεδινής λωρίδας ΤΡΑΝΟ ΛΙΒΑΔΙ - ΚΑΜΠΟΣ. Μέσα σ’ αυτά δεν εντοπίστηκε κανένα όστρακο ή μικροαπολίθωμα θαλάσσιου οργανισμού.

Σύμφωνα με τη μελέτη το συνολικό πάχος των χερσαίων ιζημάτων εκτιμάται ότι υπερβαίνει κατά πολύ τα 2,0 μ. που πιστοποιήθηκαν από τις γεωτρήσεις και τα Ερευνητικά Φρέατα.

Λαμβάνοντας υπόψη τα απόλυτα υψόμετρα των ερευνητικών φρεάτων και γεωτρήσεων που ανορύχθηκαν μέσα στην έκταση που φέρεται ως ιδιοκτησία της αιτούσας και των συγκυρίων της, τα οποία κυμαίνονται από 1,00 μ. έως 1,40 μ., συμπεραίνεται ότι το κατώτερο τμήμα των φρεάτων και γεωτρήσεων βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας (υψόμετρο 0,00 μ.) κατά 0,60 μ. έως 1,00 μ. Εφόσον η εξεταζόμενη έκταση είναι παλαιός αιγιαλός, πριν γίνει η πρόσχωσή της και μετακινηθεί η ακτογραμμή προς τη θάλασσα, ήταν είτε αιγιαλός (ενεργός), είτε εν μέρει αιγιαλός και η υπόλοιπη θάλασσα. Επειδή η οριογραμμή του καθορισθέντος παλαιού αιγιαλού απέχει από την ακτογραμμή (θάλασσα) περί τα 80,0 μ. και επειδή το πλάτος τού κατά το παρελθόν αιγιαλού εκτιμάται ίσο περίπου με το σημερινό, δηλαδή περί τα 20,0 μ. (τάξη μεγέθους), κι αυτό διότι τα στοιχεία που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού, όπως η γεωμορφολογία του εδάφους (χαμηλή ακτή) και τα μετεωρολογικά και κυματικά στοιχεία της περιοχής (διεύθυνση και μέγιστη ένταση επικρατούντων ανέμων, ανάπτυγμα θαλάσσιας έκτασης, βαθυμετρία κ.λπ.), δεν

έχουν αλλάξει σημαντικά, συνάγεται ότι κατά το παρελθόν η έκταση που σήμερα καθορίστηκε παλαιός αιγιαλός ήταν θάλασσα κατά το μεγαλύτερο τμήμα της και μόνο το εσώτερα στη στεριά τμήμα, πλάτους 20,0 μ. περίπου από την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού, αποτελούσε τον κατά το παρελθόν αιγιαλό, ενώ το υπόλοιπο, πλάτους 60,0 μ. περίπου, ήταν θάλασσα. Επομένως τα εδαφικά δείγματα από τα κατώτερα τμήματα των γεωτρήσεων και των φρεάτων προέρχονται από θαλάσσιο περιβάλλον και θα έπρεπε να είχαν βρεθεί σ αυτά και θαλάσσια ιζήματα, πράγμα που δεν επαληθεύτηκε με τη μελέτη έρευνα και θέτει υπό αίρεση την ύπαρξη του παλαιού αιγιαλού.

9.2 Ραδιοχρονολογήσεις

Για την εξακρίβωση της ηλικίας των ιζημάτων απεστάλησαν σε ειδικό εργαστήριο των ΗΠΑ δύο δείγματα εδαφικού υλικού, ληφθέντα το ένα εκτός της περιοχής που χαρακτηρίσθηκε παλαιός αιγιαλός και το άλλο εντός αυτής. Με ραδιοχρονολόγηση υπολογίσθηκε ότι η ηλικία τους κυμαίνεται μεταξύ των ετών 595 ~ 660 μετά Χριστό για το πρώτο δείγμα και των ετών 690 ~750 μετά Χριστό, είτε 760 ~ 885 μετά Χριστό για το δεύτερο δείγμα. Σε κάθε περίπτωση προκύπτει ότι τα τελευταία περίπου 1200 χρόνια, η έκταση που χαρακτηρίσθηκε παλαιός αιγιαλός ήταν χερσαίο περιβάλλον και όχι θαλάσσιο.

Η επιτροπή δεν είναι σε θέση να ελέγξει ή να αμφισβητήσει το αποτέλεσμα της ραδιοχρονολόγησης και το δέχεται ως έχει.

Κεφάλαιο "10. ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ"

Εδώ αναφέρεται ότι η περιοχή μελέτης είναι χαμηλή παράκτια ζώνη που τροφοδοτείται με εδαφικό υλικό από ένα δίκτυο μικρών χειμάρρων, με αποτέλεσμα η θέση της ακτογραμμής να μεταβάλλεται δυναμικά ανάλογα με την τροφοδοσία ή τη διάβρωση από τον θαλάσσιο κυματισμό. Στη συνέχεια αναφέρονται συνοπτικά όσα διαπιστώθηκαν περί των ιζημάτων στα προηγούμενα κεφάλαια (9. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ/9.1 Στρωματογραφία και 9.2 Ραδιοχρονολογήσεις) και ότι τα τοπικά μικροέλη σταμάτησαν να υπάρχουν πριν από 1350 χρόνια καθώς προσχώθηκαν από ένα μεγάλο πλημμυρικό επεισόδιο, ενώ οι διεργασίες απόθεσης των ποταμοχειμάρριων ιζημάτων που ακολούθησαν ήταν αμιγώς χερσαίες. Το παλαιοέδαφος που διαπιστώθηκε σε βάθος 0,85 μ. από την σημερινή επιφάνεια του εδάφους έχει ηλικία 1200 χρόνων περίπου και αποδεικνύεται ότι για το διάστημα αυτό η περιοχή ήταν χέρσος. Τέλος σημειώνεται ότι με τον μεγάλο σεισμό του έτους 1932 προκλήθηκε βύθιση του εδάφους, που για την περιοχή μελέτης υπολογίζεται σε 0,20 ~ 0,40 μ. τουλάχιστον. Η θάλασσα κάλυψε τη στεριά μέχρι του σημείου που είχε υψόμετρο 0,20 -0,40 μ. πριν τον σεισμό και η ακτογραμμή μεταβλήθηκε. Περί της ηλικίας του εδάφους που προέκυψε με ραδιοχρονολόγηση ισχύουν όσα προαναφέρθηκαν στην προηγούμενη παράγραφο "Ραδιοχρονολογήσεις". Για το ρήγμα και τη βύθιση του εδάφους εξ αιτίας του σεισμού του 1932 η επιτροπή διαπίστωσε ότι αναφέρονται και στη βιβλιογραφία (π.χ. Βασίλης Παπαζάχος - Κατερίνα Παπαζάχου, "Οι σεισμοί της Ελλάδας", εκδόσεις ΖΗΤΗ, σελ. 100-101, 318-320 κ.α.) και τα αποδέχεται ως γεγονότα.

Κεφάλαιο "11. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ"

Αναφέρεται ότι όσα διατυπώθηκαν στο κεφάλαιο 10. ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ αφορούν και στις ιδιοκτησίες των Ι. Σωσσίδου (αιτούσης τον επανακαθορισμό), Κ. Τζελέπη και Α. Τζελέπη. Στη συνέχεια διατυπώνονται τα παρακάτω συμπεράσματα:

"Εντός των ιδιοκτησιών τα διάφορα ιζήματα που συναντήθηκαν στις δύο (2) πυρηνοληπτικές γεωτρήσεις (SOSS-1 & SOSS-2) και στα τέσσερα (4) ερευνητικά φρέατα (ΕΦ - 1, 2, 7, 8) (Σχήμα 11.1), αποτελούν χερσαία ποταμοχειμάρρια ιζήματα όπως έδειξε η γεωμορφολογική, ιζηματολογική και στρωματογραφική έρευνα. Οι διεργασίες που τα απέθεσαν είναι συνεχείς και αμιγώς χερσαίες (ποτάμιες)".

"Παλαιοέδαφος που χρονολογήθηκε στο ερευνητικό φρέαρ 2 (EF2) σε βάθος από την επιφάνεια 0.85m πιστοποιεί με μεθόδους απόλυτης χρονολόγησης (C 14) ότι για τα τελευταία 1200 χρόνια οι υπό μελέτη ιδιοκτησίες ήταν χέρσος".

"Παράλληλα η στρωματογραφική ~ παλαιοντολογική έρευνα έδειξε ότι τα ιζήματα ΔΕΝ έχουν αποτεθεί ή επεξεργαστεί σε θαλάσσιο περιβάλλον".

"Τα παραπάνω ευρήματα βεβαιώνουν την απουσία παλαιού αιγιαλού από το ερευνητικό φρέαρ 2 (EF2) και προς το εσωτερικό της χέρσου".

"Το μεγάλο πάχος των εδαφικών στρώσεων στην θέση του ερευνητικού φρέατος 2 και η βεβαιωμένη μεγάλη συν-σεισμικη βύθιση (σεισμός 1932) που υπολογίζεται για την περιοχή μελέτης σε 20-40 cm τουλάχιστον (Κεφάλαιο 5, με μέγιστη βύθιση στην αποβάθρα Στρατωνίου 1.10 έως 1.60m) τεκμηριώνουν την επιστημονική άποψη ότι για τις υπό μελέτη ιδιοκτησίες ο παλαιός αιγιαλός συμπίπτει με την οριογραμμή του αιγιαλού".

Τα παραπάνω είναι ανακεφαλαίωση όσων αναφέρθηκαν και σχολιάστηκαν προηγουμένως (κεφάλαια της μελέτης 9-10), επομένως ισχύουν όσα προαναφέρθηκαν.

Με βάση όσα προεκτέθηκαν, η επιτροπή, αποφασίζει:

Δέχεται την απουσία παλαιού αιγιαλού στη θέση που εκτελέστηκαν οι πυρηνοληπτικές γεωτρήσεις και τα ερευνητικά φρέατα μέσα στην έκταση που φέρεται ως ιδιοκτησία της αιτούσας και των συγκυρίων της, εσώτερα από την καθορισθείσα οριογραμμή της παραλίας προς τη στεριά και επανακαθορίζει την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού μπροστά από τις φερόμενες ως ιδιοκτησίες των Ι. Σωσσίδου (αιτούσας τον επανακαθορισμό), Κ. Τζελέπη και Α. Τζελέπη, ώστε αυτή να συμπίπτει με την καθορισμένη οριογραμμή της παραλίας.

Ειδικότερα επανακαθορίζει την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού με συνεχή πολυγωνική γραμμή μπλε χρώματος και κορυφές: 29" (παραμένει στην ίδια θέση όπως καθορίστηκε αρχικά), 29"α, 29"β, 25' (κορυφή της οριογραμμής παραλίας, όπως καθορίστηκε αρχικά), 29"γ, 29"δ, 31" (παραμένει στην ίδια θέση όπως καθορίστηκε αρχικά).

Η επανακαθορισθείσα οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού απεικονίζεται στον συνημμένο στην παρούσα ορθοφωτοχάρτη, κλίμακας 1:500. Οι κορυφές της εξασφαλίζονται με συντεταγμένες του κρατικού τριγωνομετρικού δικτύου στο σύστημα αναφοράς ΕΓΣΑ '87.

Οι οριογραμμές του αιγιαλού (κόκκινη) και της παραλίας (κίτρινη), που επίσης απεικονίζονται στον ορθοφωτοχάρτη, παραμένουν αμετάβλητες, όπως αρχικά καθορίσθηκαν με την υπ’ αριθμό 1051494/4782/Β0010/19-06-2001 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, (ΦΕΚ 559 Δ' 2001).

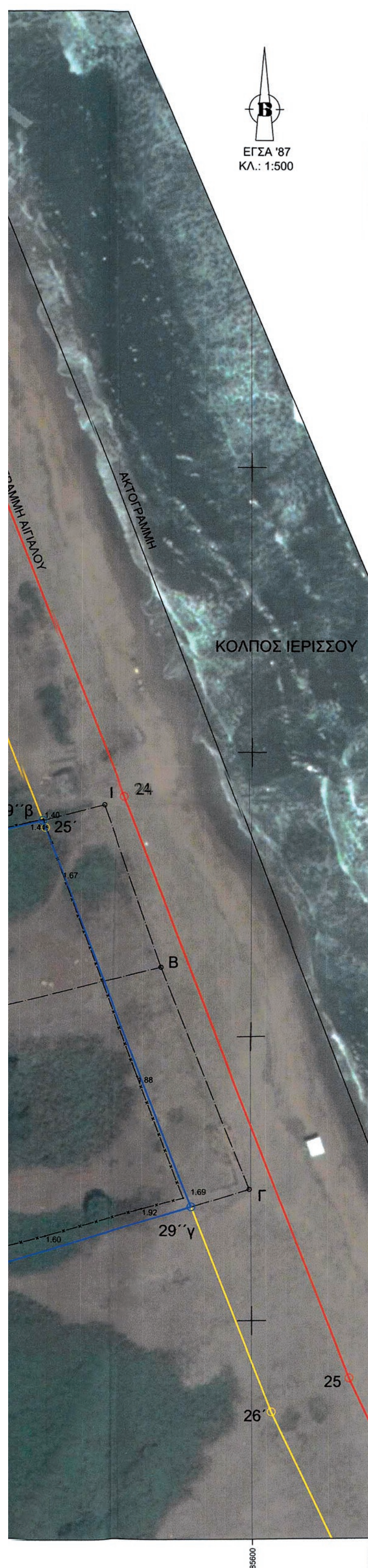
Ο ορθοφωτοχάρτης έχει συμπληρωθεί με στοιχεία αποτύπωσης της υφιστάμενης κατάστασης, από το από Ιουνίου 2015 οριζοντιογραφικό και υψομετρικό τοπογραφικό διάγραμμα, κλίμακας 1:500, του τοπογράφου μηχανικού Τ.Ε. Ιωάννη Χρυσούλη.

Η Επιτροπή

Ο Πρόεδρος	Τα Μέλη
	ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
	ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΕΤΡΟΥ
ΘΕΟΔ.-ΑΡΙΣΤ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΞΩΝΙΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Για τεχνικούς λόγους στο σχεδιάγραμμα, από το ηλεκτρονικό αρχείο, έγινε σμίκρυνση κατά ποσοστό 39%

Χάρτης Π.Ε. Χαλκιδικής (χωρίς κλίμακα).
Με κόκκινο κύκλο σημειώνεται η θέση του επανακαθορισμού.

Συντεταγμένες των κορυφών και μήκη των πλευρών (σε μέτρα) της οριογραμμής του ΑΙΓΙΑΛΟΥ (ΕΓΣΑ '87).

α/α	Χ	Υ	Αποστάσεις
23	485530.62	4477660.06	----
24	485577.42	4477542.21	23 - 24: 126.81
25	485617.15	4477439.89	24 - 25: 109.76

Συντεταγμένες των κορυφών και μήκη των πλευρών (σε μέτρα) της οριογραμμής της ΠΑΡΑΛΙΑΣ (ΕΓΣΑ '87).

α/α	Χ	Υ	Αποστάσεις
24΄	485516.60	4477654.73	----
25΄	485563.45	4477536.72	24΄ - 25΄: 126.97
26΄	485603.37	4477433.96	25΄ - 26΄: 110.24

Συντεταγμένες των κορυφών και μήκη των πλευρών (σε μέτρα) της οριογραμμής του ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ (ΕΓΣΑ '87).

α/α	Χ	Υ	Αποστάσεις
29΄΄	485487.38	4477678.51	----
29΄΄α	485521.33	4477527.79	29 - 29΄΄α: 154.50
29΄΄β	485562.95	4477537.98	29΄΄α - 29΄΄β: 42.85
25΄	485563.45	4477536.72	29΄΄β - 25: 1.35
29΄΄γ	485589.35	4477470.05	25 - 29΄΄γ: 71.52
29΄΄δ	485490.90	4477440.47	29΄΄γ - 29΄΄δ: 102.80
31΄΄	485471.82	4477422.69	29΄΄δ - 31: 26.08

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο παρών ορθοφωτοχάρτης (ΟΦΧ) συνοδεύει την τεχνική έκθεση της ΕΚΧΑ Α.Ε. και την από 25-07-2016 έκθεση της επιτροπής του άρθρου 3 του Ν. 2971/2001, όπως τροποποιήθηκε.

Οριογραμμή αιγιαλού (κόκκινη) με κορυφές ..., 23, 24, 25, ...

Οριογραμμή παραλίας (κίτρινη) με κορυφές ..., 24΄, 25΄, 26΄, ...

Οριογραμμή παλαιού αιγιαλού (μπλε) με κορυφές ..., 29΄΄, 29΄΄α, 29΄΄β, 25΄, 29΄΄γ, 29΄΄δ, 31΄΄, ...

- Οι κορυφές των οριογραμμών εξασφαλίζονται με συντεταγμένες του κρατικού τριγωνομετρικού δικτύου στο ΕΓΣΑ '87 και αναγράφονται σε πίνακα επί του ΟΦΧ
- Η ζώνη της παραλίας έχει πλάτος 15,0 μ.
- Η οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού μεταξύ των κορυφών του 29΄΄β - 29΄΄γ, ταυτίζεται με την οριογραμμή της παραλίας.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Θεόδωρος - Αριστείδης Τασούλας
Πολιτικός μηχανικός Τ.Ε.

ΤΑ ΜΕΛΗ

1. Ευστάθιος Χατζόπουλος
Αγρονόμος τοπογράφος μηχ.

2. Ευθύμιος Πέτρου
Πλωτάρχης Λ.Σ.

3. Δημήτριος Ξωνίκης
Πολιτικός μηχανικός Τ.Ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ Δ/ΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ -ΘΡΑΚΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΟΡΘΟΦΩΤΟΧΑΡΤΗΣ

ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗΣ
ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

(Απόφαση αρχικού καθορισμού: 1051494/4782/Β0010/19-06-2001. ΦΕΚ τ.Δ΄ 559/2001)

ΚΛΙΜΑΚΑ : 1:500

ΘΕΣΗ: ΔΑΣΑΚΙ - ΚΡΥΟΝΕΡΙ
Μπροστά από τη φερόμενη ιδιοκτησία Ιωάννας Σωσσίδου κ.λπ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ: ΙΕΡΙΣΣΟΥ
ΔΗΜΟΣ: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ, Π.Ε.: ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

	ΑΡ. ΣΧΕΔΙΟΥ	ΠΙΝΑΚΙΔΑ
Οριογραμμή αιγιαλού (κόκκινη) Οριογραμμή παραλίας (κίτρινη) Οριογραμμή παλαιού αιγιαλού (μπλε)	1	1 από 1

ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ: ΕΓΣΑ '87
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΦΩΤΟΛΗΨΙΑΣ ΟΡΘΟΦΩΤΟΧΑΡΤΗ: 2008 - 2009

ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
Τα στοιχεία αποτύπωσης της υφιστάμενης κατάστασης που προστέθηκαν στον ορθοφωτοχάρτη, προέρχονται από το από Ιουνίου 2015 τοπογραφικό διάγραμμα του Χρυσούλη Ιωάννη, τοπογράφου Τ.Ε. , το οποίο ελέγχθηκε επί τόπου την 23-09-2015 από τον Ευστάθιο Χατζόπουλο, αγρονόμο τοπογράφο μηχανικό του Αυτοτελούς Γραφείου Χαλκιδικής, της Π.Δ.Δ.Π. Μ.- Θ.

25-07-2016
Ο ΣΥΝΤΑΞΑΣ

ΕΥΣΤΑΘ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Αγρ/μος Τοπ/φος Μηχ. ΠΕ/Α΄

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

- Συρματοπερίφραξη
- Όρια γηπέδων
- Όρια αγροτεμαχίων αναδασμού Ιερισσού 1969 -1970
- Κτήριο
- ·1.45 Υψόμετρο φυσικού εδάφους

